

Móra Nyúz – a Móra Ferenc Kollégium lapja. Megjelenik 150 példányban, ingyenes terjesztéssel.

Szerkesztő: Szilágyi Katalin

Tördelőszerkesztő: Szabados Gabriella

Korrektúra: Szilágyi Katalin

Szerzők: László Attila, Major Stella, Szabados Gabriella, Szűcs Anita, Mészáros Gabriella, Rencz Lilla, Salamon Teodóra, Szabó Zsuzsa, Heltai Sára, Tóth Szabina Kitti, Ferencz Klaudia, Benedek Leila, Kotik Gábor, Kubatov Sára, Berekalli Bence, Hadzsy János

Képek : Szeverényi Krisztina (és az internet)

XII. évfolyam 1.

(36.) szám.

A Móra Ferenc
Kollégium lapja

2010. március

Móra Nyúz

A koliból:

sütisütő, mikulás,
karácsony, farsang,
vilmázás, előadások

Ami még érdekelhet:

Könyvajánló: Varga Katalin:

Szerelem, ötödízigen

Sorozat: Family Guy

Magyar kultúra napja

Mese a kismadáról

Erasmus—ha többet szeretnél

tudni

Spring Garment

Amber Sunset

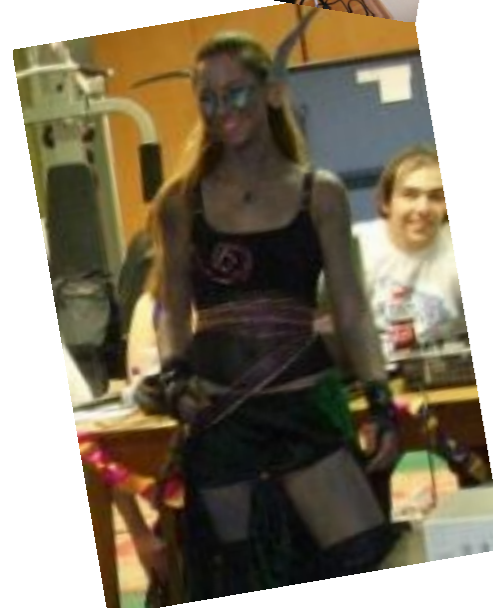
Szerkesztői szöveg

Üdvözlök titeket kedves Mórások, fogadjatok tőlünk szeretettel a negyedik Móra Nyúzt ebben a kiadásban.

Lassan, de biztosan megérkezett a félév első Móra Nyúza. A vizsgaidőszakot már bőven volt időtök kipihenni, úgyhogy remélem van egy pár percetek átlapozgatni a kolumbiánját.

Ismételten sok munkát fektettünk ebbe a párodalas kis írománygyűjteménybe, próbáltunk minden igénynek megfelelni. Ha mégis úgy érzitek, hogy valami kimaradt, bátran szóljatok vagy csatlakozzatok hozzánk újságíróként!

Hogy mondjuk másképp, hogy: "Milyen oknál fogva állati tetem nyílása a felszólító módú létige?"

Mitől döglik a légy?

Mit mond a meghatott jó a gyenge sarkú görög katonának, aki megkérdezi, hogy illik-e a szerelméhez? Ah, illesz!

- Megállítja a rendőr az autót.
- Meg kell önt büntetnem, mert ez egyirányú utca.
- Rendben van, kifizetem a büntetést, aztán megfordulok.
- Itt nem lehet megfordulni.
- Akkor tolatok majd.
- Tolatni sem szabad.
- Akkor itt hagyom a kocsit.
- Csakhogy itt tilos a parkolás.
- Rendben van, akkor beszéljük meg, mennyit ad a kocsimért...

Darwin-díj:
Néhány évvel ezelőtt két bungee jumping sportoló elhatározta, hogy az iowai (USA) Boone Scenic Valley vasúti hídról fog leugrani. A szűk, egyvágányos híd a Des Moines folyó felett ível át, szavakkal le sem írható, mekkora élmény a hatalmas mélységbe tekinteni a keskeny hídról. A két kalandor teljes mértékben híján volt a félelemnek, begyalogoltak a híd közepére, kikötötték a kötelüket, majd a mélybe vetették magukat. A kalandnak azonban rossz vége lett, amikor megérkezett a vonat, ugyanis a két jóeszű fickó a hídon található legerősebb dologhoz kötötte ki magát: a vasúti sínhez...

Húsvéti Sms:
Meglocsollak SMS-sel,
Nem fogok tökölni,
Neked nem kell hajtat mosni,
Nekem nem kell kölni.

Zsákos Bilbó és Frodó beszélgetnek:
- Mostanában nagyon unatkozom
- mondja unottan Frodó.
- Talán keresned kéne egy hobbit...
- Bann vagy még az ágyban?
- Benne, de kelek.

Hogy kapta Benedek Elek a nevét?
Anyukája reggel beszólt a kisfiúnak:
- Benn vagy még az ágyban?
- Benne, de kelek.

ITT JÁRUNK, A FESTŐI SZÉPSÉGEKKEL RENDELKEZŐ SKOT FELTÖLDÖN...

KI HITTE VOLNA, HOGY ITT, A VILÁG MÖGÖTT, PONT ITT BUKKANUNK EGY MAGYARRA?!

JÓ LESZ, TOMI, IFT MEGVÁGJUK. JÓ LESZ.

JÓLVANAKKOR, NA, FERIKE M, HOGY SVÉDÉZ. LA'SSUK.

NEMTOM, TOMI, ÉN CSÜRRANTOK EGYET, JÓ LESZ EZ.

KJÖLLEH!

TE, FERIEZ SVÉD LETT. REKLAMALUNK?

SZERINTEM MÖDDJAD, HOGY FIJUL, DE SZT JÓ LESZ.

FÉL ÓRA MÚLVA

BBB TM
CÁRINÁI MAGYAR HU
BBB

BANYI DIGITAL

Programok a kollban:

- 03.31– Sütisütő, tavaszi döntő
- 04.01– Bolondok napi kolibuller
- 04.15-17– Morgilla

Vidám percek

„Józan életű kőműves brigád munkát keres! Mottónk: Ha megáll, fal; ha leborul, járda. Valamire jó lesz.”

„Fiatal, jóképű üzletember vagyok, hat autóm, két mobilom van, és egy nyaralóm a Karib-tengeren. Nem keresek senkit, csak dicsekedni akartam.”

„Figyelmeztetés!
Ne higgyetek a bunkó reklámoknak!!!!
Csak átverés!!!!
Még hogy AXE Másnaposságúzó Tusfürdő!!!!
Kamu!
Ma is megittam belőle egy egész flakonnal, de csak rosszabbul lettem!!!!
Vigyázzatok!!!!”

„- Teri vagyok, 15 éve használók Calgon-t, ami eddig 876.545 Ft-omba került!
- Juli vagyok, sz''k én a Calgonra, inkább 3 évenként 4500 Ft-ért veszek egy új fűtőszálat!”

„Gondjai vannak a matematikával??? Hívja fel ezt a számot és segítünk:
 $0 - 3*2 - 3^2*10 - (\sin|\beta|/\cos(180-\beta))*8 - (d*\sin|\beta|^{-2})*2.5 - [(10x)(\ln(13e))]-[\sin(xy)/2.362x] - (\sin(\arctg.(2\cos|\beta|/2\sin|\beta|))) *4$
Percedj csak: $(7*\sin|\beta|)^{(4.6*5)} + (12\cos|\beta|)*10^2 Ft + \text{ÁFA}$ ”

„Az amerikai Vöröskereszt minnesotai épületén volt olvasható ez a felhívás: "Mielőtt nyaralni megy, adjon vért! A szűnyogok nem adnak kávé és fánkot. Mi igen!”

„Házastársamat társasházra cserélem!”

„Csernobili samponreklám: - Olga egyik fejét hagyományos samponnal mostuk... „

„A mi cégünk olcsón, jól és gyorsan dolgozik. Sajnos ebből egyszerre csak kettőt lehet választani.”

Húsvéti locsolóversek:

Sivatagban él a teve.
Locsolkodni jöttem. Hehe!

Árok partján döglött ló.
Én vagyok a locsoló.

Én kis kertész legény vagyok,
Magam után szagot hagyok.

Zöld erdőben jártam,
Zöld levelet láttam.
Elszívta! Bejött!

Ganédombunk oldalában megjelent egy bögyöly,
meglocsollak, azé' hogy meg ne döggölj!

A róka meg a nyuszika bandukolnak az erdőben, amikor meglátnak egy tündért az ágak közé gabalyodva. Kiszabadítják, mire

a tündér felajálja nekik, hogy három kívánságukat teljesíti.

- Én egy zöld szemű, szőke rókakislányt szeretnék! - szól a róka.

A következő pillanatban máris ott termett a kívánt rókalány.

- Én egy szuper motort szeretnék! - szól a nyuszika, és máris ott termett egy gyönyörű Harley Davidson.

- Most egy barna rókalányt akarok! - szól a róka.

- Én pedig azt szeretném, hogy soha ne fogyjon ki a benzin a motorból, és ne kelljen javíttatni! - így a nyuszika.

- Végül egy vörös rókalányt akarok! - szól a róka.

Mikor ezt is megkapta, már neki is készülődött, hogy magáévá teszi a három rókalányt. A nyuszika nem szól semmit, csak felül a motorjára, bepöccenti, egy kicsit túráztatja, egyesbe kapcsol, majd megszólal:

- Utoljára azt kívánom, hogy legyen a róka impotens!

Két autós beszélget:

- Képzeld, pár nappal ezelőtt megbüntettet a rendőr kétezer forintra, mert nem a látási viszonyoknak megfelelően közlekedtem.

- Miért, mit nem láttál?

- A rendőrt.

Kollégiumi Közgyűlés—2010. február 15.

A tavaszi félév kollégiumi közgyűlésére február 15-én került sor. Az aktuális témák mellett sor került a Kollégiumi Bizottság beszámolójára, a szakmai -, kulturális -, és közösségi rendezvények bemutatására, a házi-renddel kapcsolatos kérdések átfutására, a kollégiumi beruházások, tervek menetrendjének ismertetésére.

A titkári beszámoló keretében szó eset a kollégium kulturális -, szakmai -, és közösségi rendezvényeiről és a KB tagok munkamegosztásáról. A cél, hogy a bizottság munkájával minél szélesebb körben megfelelhessen a szórakozni, kulturálódni vágyó hallgatók igényeinek. Az egyik fő irányvonal, a szakmai programok szisztematikus bővítése. Ennek keretében tervbe van véve az aktuális és közérdekű politikai eseményekhez kapcsolódó előadások megtartása. A választások kapcsán 2 előadás is várható, az egyiket — bár még egyeztetnek — minden bizonnyal Török Gábor politológus tartja március közepén, a másikra a két választási forduló között kerül sor.

A hagyományos irodalmi, történelmi és társadalomtudományi témájú rendezvények bővülése mellett, 2 pszichológiai témájú szakmai rendezvény is megrendezésre kerül, az Életvezetési és Tanácsadó Központtal együttműködve, melyben önéletrajzírás, a motivációs levelek megfogalmazása és némi kreatívkodás is terítéken lesz. A mórás irodalmi estek kapcsán már megrendezésre került egy vajdasági íróval, és egy erdélyi irodalmárokkal folytatott beszélgetés.

A szakmai rendezvények bővítése kapcsán megfogalmazódott a disputa (vita) szerepének fontossága: a közeljövőben ilyen jellegű rendezvények foglalkoznak a 17. századi diplomáciatörténet, a csillagászat és a fekete magyarok kérdésével.

A hagyományos foci és kosárlabda házi bajnokság programja ebben a félévben asztaliteniszszel bővül, míg ösztől – a felújításra kerülő sportpályán – a röplabda bajnokság is megrendezésre kerül.

Kulturális programok között kollégiumi koncert, farsangi buli, süteménysütő verseny már szerepelt, és újdonságként a nőnap megkezdésére kerül először kerül megrendezésre.

A kollégiumi öntevékeny csoportok élete kapcsán megemlékezésre került a Mátéffy Attila vezette rajzszakör, amely szerdán esténként 18-24 óra között pályázati pénzen nyert felszerelést biztosítva várja, a portré és csendélet rajzolni vágyókat. Attila elmondta, hogy tervbe van egy esetleges Reök-beli rajzolás a Toulouse Lautrec kiállítással kapcsolatban. Elmondása szerint a Reök-beli rajzolásra, egyszer már volt precedens, úgyhogy semmi sem elképzelhetetlen.

Dzsi fölös energiáit bevetve továbbra is üzemel a kollégiumi rádió, illetve szó esett a kollégiumi DVD kínálat bővüléséről, mintegy 300 film, és az ehhez kapcsolódó filmklubok.

A könyvtár látogatottságában értékelhető növekedés tapasztalható, ez a kollégium vezetése szerint elsősorban annak köszönhető, hogy a kollégiumi gólyatáborban a könyvtár megmutatása, és az ide való beiratkozás a gólyatábor programjának a részét képezte. Mintegy 434 ezer forintnyi új könyv érkezett, és a könyvtár az új könyvek mellett egy új könyvtárossal, Barbarával is bővült. Erdélyi igazgató elmondta, hogy a Sík Sándor Könyvesbolt megszűnésével sok kedvezményes árú könyv kerül beszerzésre, amellyel tovább nő a kollégium könyvkínálata.

A kollégiumi rendszergazdák beszámolójukban elmondták, hogy új szoftvereknek köszönhetően, az msn és skype használata során fellépő kapcsolatbontásra már nem kell számítani. Továbbra is sebességkorlátozás van érvényben: 400/100 kbyte/s. Felhívták a hallgatóság figyelmét, hogy adott szobákra eső nagyszámú géppark esetén, a switch használatát ajánlják, de a router használata is engedélyezett, ez esetben azonban kötelező a rendszergazdával való konzultáció, hogy beállíthassák a routert a hálózathoz, hogy plusz gépekként kezelve ne csökkenjen tovább emiatt, adott gépek esetében a hálózati sebesség.

Erdélyi Ágnes igazgató ismertette a kollégiumi házi-rend egyes figyelemreméltó pontjait. A közgyűlés által leginkább vitatott kérdéskör a tiltott helyeken való dohányzás szabályozása volt. Szó esett az új dohányzó átadásáról, az egyes panaszokról, illetve artikulálódott a közgyűlés azon véleménye, hogy a tilosban dohányzó szankcionálását a következő közgyűlés napirendre tűzze. A firkálások és a gusztustalan stilisztikai értékű szövegek ajtókon, falfelületeken való megjelenését a házi-rend szigorúan tiltja. Ennek megszegése kapcsán, a vétkesek kötelesek megfizetni az okozott kárt, amire már kollégiumunkban volt példa.

A kisállattartás tiltását bár megszavazta az előző félévi közgyűlés, az érintettek és panaszosok megfogalmazása szerint ez csak falra hányt borsó volt a kisállattartók számára, és szankcionálás hiányában marad a szép szó, és az újabb figyelemfelhívás.

Erdélyi igazgatónő az egyes szinteken uralkodó folyosói rendet „palesztin menekülttábor”-hoz hasonlította, és vizionált egy olyasfajta folyosói látképet az 5. emelethez hasonlóan, ahol a dobozok, a szárított ruha, a vödörök és a göngyöleg dzsungele uralkodik. Szerinte, a kollégium ilyesfajta túlburjánzását célszerű lenne elkerülni.

Az igazgatónő a kollégiumi beruházások kapcsán elmondta, hogy a nagyobb mértékű felújításokkal már javarészt végeztek. A legfontosabb beruházás a kollégiumi sportpálya nyári felújítása lesz, emellett persze sor kerül a biciklitároló bővítésére, a lépcsőfordulóknál az üvegtéglák beépítésére, az íróasztalok, székek, bútorok, mosógépek, hűtők, tűzhelylapok igény szerinti beszerzésére.

A közgyűlés részvevői szerint, a kollégium egyes helyein a szellőző-berendezés korszerűsítése ellenére is bűz uralkodik, illetve, az egyes zuhanyzók rendszeresen eldugulnak, mindez ko-

moly higiéniai problémákat vet fel. Erdélyi igazgatónő a fűtés- és a szellőző-berendezés kapcsán felhívta a figyelmet, hogy az egyes szinteken meglévő digitális érzékelőket senki se piszkálja.

A közeljövő kollégiumi programjait mindenki megtalálhatja a kollégiumi honlap naptárjában. A szervezők az időpontbeli változás jogát fenntartják maguknak.

László Attila

A Góbi-sivatagtól a Tiltott Városig

Makra László belső-ázsiai kutatóútjainak élményei

A Móra Ferenc kollégium adott otthont a február 16-án Makra László által tartott Kutatóúton Belső-Ázsiában című előadásnak. Az előadó élményeiről, tudományos vizsgálódásáról és a magyar-ujgur rokonságról beszélt a közönségnek.

Kollégiumunkban február 16-án Makra László, a Szegedi Tudományegyetem Éghajlattani és Tájföldrajzi Tanszékének docense tartott előadást Kutatóúton Belső-Ázsiában címmel. Makra László nyolc alkalommal volt Kínában, először 1990-ben, legutóbb pedig

2000-ben. Kutatóprogramjainak keretében a Takla-Makán-sivatagba, a Tien San hegység vidékére, valamint a Góbi-sivatagba látogatott el többedmagával, melynek során az ott élő népcsoportok – kínaiak, tibetiek, ujjurok – mindennapjait, anyagi kultúráját és életkörülményeit vizsgálta.

A csoport a kutatóutat Kína keleti részén, Pekingben kezdte, ahol ellátogattak a Tienanmen térre, mely nevét az északon határoló és a Tiltott Várostól elválasztó Mennyei Béke Kapujáról kapta a nevét. Makra László elmondta – ez a világ legnagyobb tere, kicsit több mint hárommillió ember fér el a százhektáros területén – továbbá kitért arra is, hogy ez az egyetlen hely Kínában, ahol Mao Ce-tung arcképe szabadon van kifüggesztve, másutt csak zárt térben találkozhatunk Kína egykori vezetőjének festményével. A főváros jelentősebb nevezetességeinek megtekintése után kezdő-

dött meg a valódi kutatóút, melynek során fokozatosan haladtak nyugat felé érintve több történelmileg és kereskedelmi szempontból fontos várost, mint Turfan, Hádi, Hotan és Kulcsa.

Az előadás során hangsúlyozta, hogy ebben a térségben – például Mongóliában – rokonaink, az ujjurok élnek. Ennek bizonyítékként a két nép anyanyelvének hasonlóságaira hívta fel a figyelmet (balta – balt, szakáll – szahál, bátor – batar, kopár – kopi). Elmesélte, hogy egy ujjur asszonnyal képesek voltak úgy megérteni egymás mondanivalóját, hogy egyikőjük sem beszélt a másik nyelvét. De a két nyelv hasonlóságai miatt nem okozott nehézséget a kommunikáció.

Továbbá beszélt arról is, hogy a térségben teljesen más a társadalom, utalva ezzel a ma is érvényben lévő konfúciuszi tanokra.

SZTElla

majd idén. Lewis Hamilton tehetsége, gyorsasága, megbízhatósága elvitathatatlan, a tavalyi évben a sokszor csigalassú McLarenből is kicsiholt jó néhány futamgyőzelmet, mely mindenképp jót tett az önbecsülésének is. Továbbra is motivált, sikeréhes, dupla motivációt jelent számára (ahogy a mezőny nagy részének is), hogy nem versenyzett még Schumacher ellen. Az Alonsoval közösen eltöltött, botrányokkal túlszűfolt év már a múlté, az arcából is visszavett, világbajnokhoz méltóan gondolkodik és vezet. Nyomás alatt is egyre jobb, az idegei épp a „megacélozódás” folyamata alatt állnak, korábban sokszor „elgurult a gyógyszer”. A teszteken a leggyorsabb volt, úgy néz ki tehát, az autóval nem sok gond lesz. Nem merem állítani, hogy a világbajnokság legnagyobb esélyese, de semmivel sem kisebb esélyes, mint Alonso vagy Vettel. **Esély a vébé címre: 90%**

Jenson Button igazi talány. A tavalyi első 7 futamból 6-ot megnyert, imponáló magabiztossággal és egy nagyszerű autóval. Utána nem sokon múlt, hogy elbukjon mindent, csak egy szenzációs braziliai versenyzéssel biztosította be a hönáhitott címet. Csapatot váltott, beült az Ezüst Nyílba, amellé a Hamilton mellé, akit gyerekkora óta támogat a McLaren. Stílusa kiforrott, finom, a mezőnyben

talán ő kíméli a legjobban a gumikat, amely az idei szabályváltoztatásoknak hála, még sokat érhet neki. Csapaton belül hasonló a helyzet, mint a Ferrarinál: a versengés jót tehet mind neki, mind Hamiltonnak, de egy bizonyos ponton túl a sikerek kárára mehet. Gyengébbnek érzem a Hamilton-Alonso-Vettel triónál, de már sokszor bebizonyította, hogy mekkora küzdő, és hogy vert vagy hátrányos helyzetből is képes felállni. Ha meg akarja védeni a címét, akkor nem engedhet meg magának a tavalyihoz hasonló formaingadozást, mert most nem csak Vettel áll lesben, a címvédőre vadászva... **Esély a vébé címre: 70%**

Hét világbajnoki cím, 91 futamgyőzelem. Átmenet nincs: gyűlölik vagy imádják; ez az igazi nagy sportolók sajátja. Elmondása szerint nem tud meglenni száguldás nélkül, és amikor hívta a Mercedes, nem tudott nemet mondani. Michael Schumacher a visszatérés mellett döntött. Hogy megbánja-e, azt majd az idő eldönti. Lehet, hogy oktatni fogja az egész mezőnyt Hamiltonostul Vettelestül, de lehet, hogy nincs már benne annyi erő, ami a fiatal lendülettel szemben még versenyképessé teszi. A stílusára sok szót nem érdemes vesztegetni: abszolút precíz, hidegvérű, néhanéha a szabályokat áthágó sofőr, akit tényleg csak a győzelem érdek. A Mercedes egyre jobbnak tűnik, az autó tehát itt sem lehet akadály a sikerek elérése érdeké-

ben. Számomra nagy, ugyanakkor kellemes meglepetés lenne, ha a nagy Schumi harcban tudna lenni a világbajnoki címért. A múlt eredményei, valamint az általa érzett tisztelet miatt: **esély a vébé címre: 75%**.

Íme tehát a 6 név, akik meghatározhatják az idei száguldást. Nyilván mindenkinek megvan a kedvence, az az ember, akiért a tűzbe menne, akinek győzelme boldoggá tesz egy-egy rosszabb napon, és akinek veresége képes romba dönteni egy egész délutánt (én legalábbis így élem meg ☺).

Bárki nyeri is az idei világbajnokságot, egy olyan mezőnyben, ahol egy Alonso, egy Massa, egy Vettel, egy Hamilton, egy Button, és minden idők egyik, ha nem a legnagyobb autóversenyzője áll rajthoz, és vív késhegyre menő csatát, biztos, hogy érdemes a világbajnoki címre. Talán jobban, mint bármelyik bajnok az elmúlt 60 évben ☺.

Bembi

Sport a kolliban

12. Csocsóbajnokság: 2010. április 27-28., Jelentkezés április 25-ig Medgyesi Árpádnál és Tóth Krisztinánál (V/3, büfé)

Ping Pong bajnokság: 2010. 03. 29-31.

Minden idők legjobb Forma 1-es szezonja

Mire ezek a sorok ki-kerülnek az olvasók szeméi elé, már túl leszünk a világszerte várt első, bahreini nagydíjon, de elképzelhető, hogy a többi, tengerentúli futamon is. Ez azonban nem gátol meg abban, hogy e cikk keretében felvázoljam a 2010-es év legfőbb esélyeseit. A címet abszolút igaznak érzem, hiszen legalább 6 pilóta pályázik reális eséllyel a világbajnoki címre, éppen ezért az esélyek taglalásánál széles merítési kör áll rendelkezésemre. Lássuk hát!

Alberto Ascari, a Ferrari első világbajnoka (1952, 1953) mondta egyszer az ágaskodó lovacskákkal díszített autókról: „Mindenkinek ki kellene próbálnia egyszer...” Majd sejtelmesen hozzátette: „...egyszer...”. Mert-hogy ő már eleget próbálta. Most Spanyolország legjobb pilótáján, Fernando Alonson a sor, ő vezeti a tűzpiros Ferrarit, a tavalyi balul sikerült év után tőle várják a „tifosik”, hogy győzelemre vezesse a csapatot. Azt hiszem, Fernando tökéletesen alkalmas erre a feladatra. Elhivatott, minden idegszálával a győzelemre tör, nem ismer kegyelmet, a fejében egy számítógép van, és persze gyors, nagyon gyors. Benne megvan az, ami anno Schumacherben megvolt: képes egy gödörben lévő csapatot a csúcsra vezetni. Elődje, régi nagy kedvencem, Kimi Räikkönen más volt. A Jégember „csak” vezetni tudott, szüksége volt egy jó autóra, és ő kihozta belőle a maximumot. Arra azonban nem volt affinitása, hogy az autó fejlesztésében, jobbá tételében részt vegyen. Talán ez a legfontosabb különbség közte és Alonso között, és egyben talán az egyetlen ok, ami miatt Kimi helyett Fernando öltözik idén piros-

ba. A tesztek alapján az autó gyors, könnyen vezethető, Alonso rendre az élmezőnyben végzett vele, kisebbnek tűnik a hátrány (ha van egyáltalán) a tavalyihoz képest, ugyanakkor a jelentősebb szabályváltozások (nincs tankolás, új gumihaszna) még tartogathatnak meglepetést. Ha a Ferrarinál a háttér munka (ami az elmúlt években igencsak olaszosra sikeredett) rendben lesz, Alonso komoly esélyesnek számít.

Esély a vébé címre: 90%

A másik Ferrari volánjánál Brazília aktuális reménysége, Felipe Massa ül. Örök ígéret, aki bármelyik évben világbajnok lehet. Balszerencsére csapattársairól minimum ugyanez elmondható (például Räikkönen), illetve a korszak zsenijeivel (korábban Schumacher, most Alonso) szemben kell bizonyítani rátermettségét és vezetési tudományát. Tavaly itt nálunk a Hungaroringen borzalmas balesetet szenvedett, de szerencsére felépült, elmondása szerint újra a régi. Azt hiszem, talán az utolsó lehetősége az ide, hogy világbajnok legyen. A mezőny egyik, ha nem a legjobb autóját vezeti, egész egyszerűen muszáj kihoznia magából és az autójából a maximumot, mert egyrészt ő sem lesz már fiatalabb, másrészt örök ígéret maradhat mindörökké. Kérdéses lehet még a csapaton belül a „latinos problémamegoldás”, azaz, hogy Alonsoval mennyire fogják tolerálni egymást, és egymás esetleges hibáit, ballépéseit, valamint a másik gyorsaságát. Ha kellően intelligensek, akkor nem lehet baj, ha nem...arra mindkettejük, s ezáltal a Ferrari idénye is ráemehet.

Esély a vébé címre: 70%

A poszt-Schumacher korszak legjobb német autóversenyzője egyértelműen a Red Bull

üdvöskéje, Sebastien Vettel. Igazi német versenyző: precíz, kellően agresszív, és korához képest az esetek többségében higgadt fejvel tud gondolkodni. Óriási tehetségként robbant be 2 évvel ezelőtt, és azóta egyre csak felfele ível a karrierje. Első győzelmét egy eső áztatta Olasz Nagydíjon aratta, ahol is korát meghazudtoló érettséggel aratott fantasztikus diadalt.

Tavaly egyértelmű esélyes volt az első futamtól kezdve, köszönhetően többek között a zseniális tervező, Adrian Newey által megálmodott Red Bullnak. Világbajnok csak 2 dolog miatt nem lett: egyrészt Button és a Brawn autók kiegyensúlyozottsága, másrészt néhány futamon Vettel vesztes pozícióban túlerőltette a versenyzést, ez vezetett számos kicsúszáshoz, ütközéshez. Azt gondolom, nála nem az a kérdés, hogy világbajnok lesz-e, hanem hogy mikor lesz világbajnok. Newey még mindig a Red Bullnál kamatoztatja a 200-as IQ-ját, az autóval tehát nem sok gond lesz, a kérdés az, Vettel 23 éves korára elég éretté vált-e ahhoz, hogy tanuljon a tavalyi év hibáiból. Ha igen, mindenképpen a vébé egyik esélyese, aki kimondva-kimondatlanul csapattársa, Mark Webber előtt áll a csapaton belüli rangsorban, ezáltal teljes támogatást is élvezi.

Esély a vébé címre: 90%

2009 vége mozgalmas év volt a McLaren életében: a Mercedes, a csapat motorszállítója bejelentette, hogy önálló csapatot indít, és nem kívánja tovább támogatni az F1 angol zászlóshajóját, akinek autóját a Lewis Hamilton-Jenson Button páros vezeti

Farsang a Mórában

Nem múlhat el a tél fergeteges farsangi buli, ötletes jelmezek és lekváros fánk nélkül – amiért szerintem a többség, még ölni is képes lenne, annyira finom.

Idén, február 18-án ünnepeleltük a farsangot itt, a Móra Ferenc Kollégiumban. A csütörtök esti mulatság jelmezes felvonulással vette kezdetét, ahol az indulóknak nemcsak a zsűrit, hanem a közönség sorait is meg kellett győzniük arról, hogy övék a legötletesebb maskara. A legnagyobb sikert kétséggel a Cirkuszos banda könyvelhette el magának. Volt ott minden, ami szem-szájnak ingere: állatidomár az

sányi Anita Alinkát, a Kollégiumi Bizottság egyik tagját kérdeztem:

Egy ilyen bulit – gondolom – nem olyan egyszerű összehozni, mint amilyennek az kívülről látszik. Milyen feladatokat kellett elvégezned?

A legmacerásabb a jelmezesek összegyűjtése volt, meg kellett győzni az embereket, hogy öltözzenek be, és nagy örömünkre, sokan be is öltöztek. Ezen kívül plakátot gyártottunk Gyöngyivel, kidekoráltuk a tornatermet, ebben még a szobatársaim is segítettek, megszállottan gyártottuk a boszorkánylepcsőket. A díjazáshoz és a tombolához ajándékokat gyűjtöttem, amiket Attila vásárolt meg. Sanyinak is köszönet jár, hogy ilyen klasszul levezette a műsort.

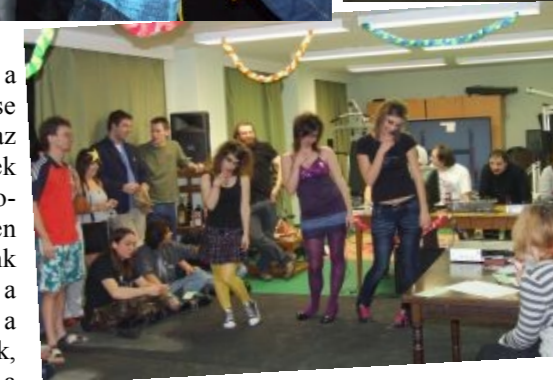
Ezek szerint bőven akadt segítség!

Igen. A már felsoroltakon kívül a Kollbiz tagjai is a segítségemre voltak. Azt mondhatom, igazi csapatmunka volt!

Mit tanácsolsz, aki legközelebb buli szervezésre adja a fejét, hogyan fogjon hozzá? Mit kerüljön el?

A legfontosabb, hogy időben kezdjen neki a feladatnak, mert a kapkodás soha nem szül semmi jót! És igyekezzon elkerülni a csúszást, az emberek nem szeretik, ha várni kell a kezdésre.

SZTElla

Sütsütő verseny Nr. 3.

Harmadik alkalommal került megrendezésre a kollégiumi süteménysütő verseny novemberben, amely máris a szívünkbe lopta magát.

Annyira közkedvelt eseményé lett, hogy rögtön két elődöntőt kellett tartani, mivel összesen 16 csapat szerette volna összemérni a sütemények világában való jártasságát. Így tehát november 11-én és 19-én a kóli edességre éhes lakossága leözönlött a dohányzóba, hogy rumos teával és finomabbnál finomabb sütitikkel tömjék meg a bendőjüket. De ne szaladjunk ennyire előre, hiszen rengeteg minden történt még, mire a sütemények elkészültek...

Gondok persze mindig akadnak – most sem volt ez másképp, de végül minden megoldódott. Az Attilától kapott pénz kifutotta a hozzávalókat, és még számlát is szereztünk. Itt a koliban az első és legfontosabb a sütő problémája volt. Hiszen ebből csak öt van – még a hat tagú elődöntőre is kevés, nem hogy a kilenc tagúra! Aztán valahogy mégis elég lett, nem volt ebből

semmi konfliktus.

A mórások kedvesek és segítőkészek – ezt most is bizonyították. Csak hogy egy saját példát említek: szükségünk volt habverőre, de az valahogy mégis otthon maradt. Próbálkoztunk kézzel felverni, de esélytelen volt. Végző elkeseredettségünkben eszünkbe jutott, hogy másnak hátha van, és bemondattuk a hangosba. Öt percen belül két felajánlást is kaptunk – és így nem került veszélybe a sütinck, ami hab nélkül semmit sem ért volna. Ezúton is szeretném megköszönni a két lánynak, akik önzetlenül segítettek nekünk. :)

A lázas gyúrás, sütés és habverés után a résztvevők bemutatatták munkáikat a zsűrinek és a közönségnek. A zsűriben helyet foglalt és bőségesen osztogatta a pontokat Erdélyi Ágnes igazgatónő, Kovács Attila kollégiumi tanár, Balogh Lajosné „Marika néni” gondnok és Molnár Nóra kollégiumi lakó. A versenyzők a közönségzavazatokkal is elégedettek lehetnek, hiszen a két elődöntőben összesen 182 lakó adta le a voksát. Az abszolút nyertes a tőróbomba volt, aminek 27 szavazatot sikerült begyűjtenie. (A teljes eredménytáblázatot a kollégiumi honlapon találhatjátok meg, ugyanitt képeket is láthattok az eseményről.)

A hangulat az ilyenkor megszokott volt, olyan mórás-családias. Ha két falat sütemény

között arra is jutott idő, hogy egy kicsit szétnézz a folyosón és a büfében, akkor nevető, hasukat sütivel telitömő diákokat láthatál.

Amíg a közönségnek csak arra kellett figyelnie, hogy az összes édességet megkóstolhassa,

a versenyzők árgus szemekkel figyelték a reakciókat egy-egy falat elfogyasztása után. „Vajon ízlik nekik?” Azonban nem kellett túl sokáig izgulniuk, mivel a finomságok rekord idő alatt a gyomrokba vándoroltak a tálcákról, és a zsűri sem húzta túl sokáig az időt.

Következett hát az eredményhirdetés. Ekkorra már mindenki próbált a büfében helyet foglalni, mindenki szerette volna tudni: kik juthatnak tovább a döntőbe. Ez a két elődöntőből össze-sítve nyolc versenyzőnek sikerült.

A kezdeti örömmámor azonban nem tarthatott túl sokáig, hiszen a döntő időpontja – december 2 - már csak két röpké hétre volt. A továbbjutóknak új süteményeken kellett törniük a

kenykedik, de otthon zongoraórákat ad, ezzel boldogítja a családot. Sokszor nehéz megérteni, hogyan képes elviselni szerető férjét, de mondjuk úgy, megvan a módszerei. Elég talpraesett nő, kiharcolja az igazát.

A házaspárnak három gyeke van: Meg, a tinédzser lány, aki egy nagy adag önértékelési problémával küszködik, és persze keresi a nagy Ő-t. Családja persze teljes mértékben biztatja és támogatja Meget...hát, az ő saját nyelvükön. Vagyis, Meg az élő céltábla a Griffin házban.

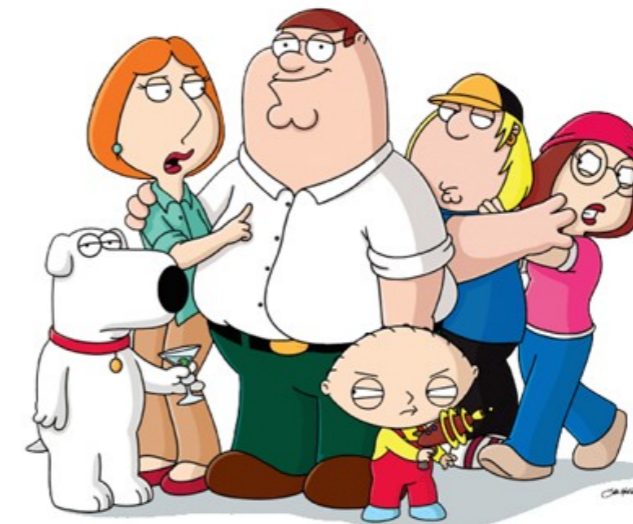
Chris-t, a fiukat leginkább úgy lehetne jellemezni, hogy tiszta apja, azaz kövér és – bár az ő haja szőke - elég sötétecske. Elég lassan gondolkodik, a csikorgó agytekervények esete. Ami pedig nem meglepő, hogy nővérel imádják szétverni a másikat. Szó szerint.

A család legkisebb tagja, Stewie, édes kis csecsemő lenne, leszámítva azt, hogy, felső társadalmi körökben használatos akcentussal beszél, folyton savanyú arcot vág, szexuális érdeklődése elég nagymértékű, no meg hogy születése pillanatától kezdve szövögeti világuralmi terveit. Ehhez elég nagy mennyiségű fegyver van a birtokában, amiket a legváratlanabb helyekről ránt elő. Az pedig már csak mellékes, hogy szeretné holtan látni a szülőket, főleg az anyját. Már csak az ő beszólásaiért megéri belenézni az epizódokba.

Hozzájuk tartozik még a hűséges házörző, Brian, a fehér beszélő kutya, aki leginkább Martinit iszogot egy bárban, vagy írja

a könyvét, ha éppen nem kezd bele valamilyen mélyreható filozófiai elmélkedésbe. A történetben csak rá és a kis Stewie-ra használható a racionális és intelligens melléknév, épp ezért ők elég jól megértik egymást.

A szomszédok és Peter haverjai is sokszor feltűnnek, legtöbbször egy kocsmázós jelenetre. Közéjük tartozik: az agglegény szexmániás pilóta, Glen, a mindig idegesítően nyugodt, afroamerikai Cleveland és felesége Loretta, a tolószékes rendőr, Joe és az ő

folyton terhes felesége Bonnie, a paranoiás zsidó gyógyszerész, Mort és családja, valamint a rokkant és igencsak pedofil öregember, Herbert.

Visszatérő szereplőből is akad jó pár, közülük személyes kedvencem a halál, aki próbálna csajozni, csak hát a lányok nincsenek elájulva a kaszájától. Ráadásul az anyjával él.

A Family Guy-t már tizenegyszer jelölték Emmy és Golden Globe díjra különböző kategóriákban, amiből 3-3-at be is zsebelt. Az eddigi legnagyobb elismerés, a 2009-es Emmy jelölés a legjobb vígjátéksorozat kategóriában, ugyanis 1961 óta először történt

ez rajzfilmsorozattal (Frédi és Béli). Több betétalért is szintén elismerést illette az írókat. Persze rengeteg kritikát is kaptak, legtöbbször a bizonyos cutaway jelenetek miatt, ezt akkor használják, amikor az egyik szereplő emlékeit mutatják meg, egyfajta vicces bejátszások ezek.

Ami különös, hogy a sorozat alkotója, Seth MacFarlane kölcsönzi a karakterek nagy részének a hangját: többek között Peterét, Brianét, és Stewiét is. Ami viszont már kevésbé meglepő, hogy több országban is betiltották, Indonéziában, Tajvanban, Vietnamban, Iránban, Dél-Koreában, Dél-Afrikában és Malajziában.

Eddig hét évad készült el, a további epizódokra pedig 2012-ig folyamatosan számíthatunk. Két film is készült belőle, Stewie Griffin: The Untold Story címmel, amiben a „kisbaba” San Fransiscoba megy, abban a reményben, hogy rátaláljon valódi apjára. A másik pedig a Blue Harvest, ami egy Star Wars paródia, Griffin módra. Tavaly ősszel pedig új sorozatot indított a FOX, a történetből ismert Cleveland főszereplésével.

Aki netán még nem ismerte volna Griffin-eket, remélem csináltam egy kis kedvet hozzá, kifejezetten ajánlom délutáni, esti agysorvasztásra, főleg így vizsgaidőszak után. ☺

Kubatov Sára

Idézet Wass Alberttől

Wass Albert híres magyar írónk és költőnk egyik nagyon szép és egyben elgondolkodtató idézetét szeretném Veletek megosztani.

„Tenger az élet.

Sok ezer év óta hullámszik velünk, sok ezer év óta hullámszik velem.

Sok ezer év óta hullámszik velünk, sok ezer év óta hullámszik velem.

Vízcepppek vagyunk, jelentéktelen, szürke kis parányok, mind, mindannyian. Néha fent vagyunk, néha lesüllyedünk. Tenger az élet.

Mindannyian keresünk mindig, keresünk egy másik vízceppet a nagy, szörnyű Óceánban.

Néha megtaláljuk. Összesimulunk egy pillanatra, aztán jön egy hullám és felkap, vagy leránt a mélybe, és mi keresünk, keresünk újra tovább.

Minden csepp egy másik kicsi cseppet, a mérhetetlen, szörnyű Óceánban.

Jaj, borzalmas nagy ez az Óceán és egy vízcepp olyan parányi benne.

Sok ezer év óta keresem már őt,

kis vízcepptársamat, és alig lelem meg néha-néha... olyankor is egy pillanatra csak.

Háborog a vihar, röpít a hullám...

Voltam koldus, béna, nyomorék, hazám a templomajtó... ő talán királynő volt akkor és garast dobott reszkető kezembe...

Császár is voltam... büszke, nagy, hatalmas... ő talán rózsét szedett valahol az erdőn... de éppen akkor nem vadásztam ott, mert dolgom volt, más... fontosabb, nagyobb... pedig akkor is csak azért éltem, hogy megkeressem őt.

Most is keresem.

Néha belenézek a szemébe... aztán tovább megyek. Nem ő volt, ez sem ő volt.

Néha belecsókolok valakinek a piros szájába... aztán idegenül néz össze a szemünk... ezt a vízceppet sem én keresem. Valaki más.

Néha összesimulunk, amikor sír a tangó... kiléssük egymás szíve dobogását... aztán fáradtan lehull a kezünk. Tovább.

Egymás lelkébe belenézünk... csókos éjjelek virágcsodáival teleszórjuk egymást... aztán búcsút intünk és mosolygunk hoz-

zá... és keresünk, keresünk mindnyájan, mindig, míg világ a világ.

Lehet, hogy megtalálom ebben a lázas és furcsa életemben, amit ma élek. Lehet, hogy nem.

Mindenütt, mindig csak őt keresem.

Úz, hajt a vágy, hogy a szemébe nézzek, mert régi magamat látom meg benne, páfrányos erdők örökzöld csendjének meseóriását.

Hogy megszorítsam a kezét és a lelkébe csókot leheljek, szebbet, szentebbet, mint amilyet valaha asszonyszájra adtam.

Egy pillanatra csak.

Aztán jöhet ismét a hullám, leránthat a mélybe vagy sugárszálon az égig emelhet... valaki utánam csodálkozik...

Aztán lehetek harmatcsepp márciusi ágon, lehetek százöles tengermélybe zárva:

Mindörökre őt fogom keresni és ő engem fog keresni mindörökre.”

Mészáros Gabriella

Family Guy - rajzfilm ismét csak a nagyobbaknak

A történet a kitalált Quahog nevű városban játszódik, hol máshol, mint Amerikában. A Griffin család közel sem nyugis hétköznapi társaság élénk teljes valóságukban.

A rajzfilmet 1999-től vetítették a FOX csatornán, majd 2003-ban levették a műsorról. Azonban a meglepően nagyszámú eladott DVD-k és a széles rajongói kör nyomására ismét műsorra tűzték a sorozatot. Mi Magyaror-

szágon 2008 októberétől láthattuk a Comedy Central-on.

A Griffin család közel sem mondható normálisnak. Egyáltalán nem. A szerzők egyfajta paródiát állítottak - elsősorban - az amerikai emberek elé, egy görbe tükröt arról, milyen idiotán tudunk, és szoktunk is viselkedni, mivel az emberi hülyeségnek nincs határa. Ugyebár.

Főszereplőnk, Peter Griffin, kissé ügyefogyott családfe-

aki soha nem gondolja át, hogy mit is csinál, de ez nagyon ügyesen megy neki. Sosem fogy ki a gusztustalan és általában perverz ötletekből, ezen a téren profival van dolgunk. Alapjába véve jóindulatúnak mondható. Ismertetőjele a 48-as barna cipő, zöld nadrág, fehér póló és a kicsinek nem mondható sörhas.

Lois, a felesége gazdag családból származik, így valamilyen ördögien kitervelt véletlen folytán kötött ki Peter mellett.

fejüket.

Nagyon hamar elérkezett a döntő napja. Nagyjából minden ugyanúgy zajlott, mint az elődöntők során, talán csak az izgalom volt nagyobb a versenyzők részéről, hiszen az elismerésen túl értékes tárgynyerményekkel is gazdagodhattak. Íme a végső eredmény:

8. helyezés: Kéjvágy– V/18-as szoba (k.sz.4.hely)

7.helyezés: Zebra-puszi– 19/B (közönségsvazat 2.hely)

6. helyezés: Banános nyafaty– 40 (k.sz.1.hely)

5. helyezés: Almás lepény– 26 (k.sz.3.hely)

4. helyezés: Gyümölcsvarázs- 4 (k.sz.5.hely)

2-3. helyezés: Raffaello– szelet– 21(k.sz.4.hely)

Kávés csoda– 36 (k.sz.6.hely)

1. helyezés: Trüffel torta– 16/B (k.sz.2.hely)

Szabados Gabriella

Előadás a szlovák nyelvtörvényről

„A nyelvi holokauszt merő túlzás, de gondok vannak.” Ezekkel a szavakkal foglalta össze Löffler Tibor a szlovák nyelvtörvény elemzéséről szóló december 1-jei előadását a Móra Ferenc Kollégiumban.

A nyelvtörvényt 2009. június 30-án fogadta el a szlovák kormány, amely értelmében a jövőben pénzbírsággal is lehet büntetni a hivatali kisebbségi nyelvhasználatot olyan településeken, ahol a kisebbség aránya 20 százalék alatt van, az ez ellen vétők akár ötezer eurós bírságot is kaphatnak. A törvény értelmében szlovák nyelvi vizsgát kell tenniük az államigazgatásban dolgozóknak, a tanároknak vagy az újságíróknak is. Minden párt és szervezet alapszabályzatát és más hivatalos iratait viszont államnnyelven kell elkészíteni. Az emlékműveken, emléktáblákon a szöveget először szlovákul kell feltüntetni, csak azután következ-

het a más nyelvű szöveg. Az emlékművek, illetve emléktáblák állítóinak ki kell kérniük a kulturális minisztérium kötelező érvényű álláspontját arról, hogy a két szöveg megegyezik-e. A községi rádiók a vegyesen lakott területeken először államnnyelven, majd kisebbség nyelvén szólalhatnak meg. - írta az index.hu.

A Szegedi Tudományegyetem politológia óráiról ismert előadó véleménye szerint a kutya a törvény gyakorlati alkalmazásában van elásva, mert az erre vonatkozó konkrét dokumentum csupán 7 oldal terjedelmű. A politológus szerint nem lenne ekkora a probléma, ha a törvény csak a hivatalos személyekre vonatkozna, ám amíg a jogszabály a természetes személyekre is kiterjesztett, a társadalom tagjait szembe állítja egymással, mert a törvényben foglaltak szerint Szlovákiában a kisebbségi nyelv használata

tiltott minden szlovák állampolgár számára. Szankcionálás azért is jár, ha a szabálysértés szemtanúja nem jelzi azt a hatóságoknak. Löffler szerint ez besúgásra és kiközösítésre ösztönöz. A jogszabály életbelépésének okát abban látja, hogy Szlovákia félti a magyaroktól a szuverenitását.

A tanár úr szerint a törvény rejtett üzeneteket is tartalmaz abban a tekintetben, hogy a kisebbségi nyelvhasználat betiltásakor a magyar síremlékek megváltoztatása is előírt, azaz a fejfán kötelező szlovákul is feltüntetni a feliratot, melynek költségeibe melleleg az állam nem kíván beszállni. A nyelvtörvény több

ponton önkényes értelmezésre adhat lehetőséget: Kérdéses például a kettős állampolgárok nyelvhasználata is. Löffler egy kérdésre válaszolva azt mondta, hogy nem lát esélyt a jogszabály pozitív irányú változtatására, mert az a kormány számára presztízs veszteséggel járna. Azonban a végrehajtás területén elképzelhetőek változtatások.

Azóta a nyelvtörvény végrehajtására vonatkozó passzusokat december 16-án módosították, mely szerint az államnyelv, a kisebbségi nyelv, illetve az idegen nyelv használatát a rendszeresen megjelenő sajtótermékekben és az időszaki kisebbségi, valamint idegen nyelvű kiadványokban nem fogják államilag ellenőrizni.

Az államnyelven megjelenő időszaki publikációkat viszont a kulturális tárca felügyeli. Az egészségügyi intézményekben a nyelvhasználatot nem fogják ellenőrizni. Robert Fico szlovák miniszterelnök diplomáciai sikernek nevezte a törvényt. A magyar kormány továbbra is szembe helyezkedik a jogszabállyal.

Szűcs Anita

Kollikarácsony—kicsit másképp

2009. december 17. 19:00 – a Pokol bugyrai

Két ördög kuncog a Tüzes Temetőhöz címzett fogadóban:

- Te, figyelj már, aztán jól megtréfáljuk az embereket karácsonykor?

- De még mennyire! – feleli a másik. – Szerinted miért fáradozunk hónapok óta? Elég nagy munka megszervezni azt a sok karácsonyfák miatti lakástűzet és a sok veszekedést, hogy az emberek egyedül maradjanak szent estén.

- Mi pedig akkor szórakozunk a legjobban! - s akkora sátáni kacaj tört fel az első ördögből, hogy még a fogadóban ücsörgő többi ördög is félelemmel teli csodálkozással bámult feléje.

- Jaj, azért ne ilyen hevesen! - szakította félbe a másik ördög. - Mindig akad valaki, aki megpróbálja keresztülhúzni a számításainkat.

- De ki tudna ellenállni a Pokol erejének? Az angyalok varázsa a nyomunkba sem érhet!

- Ó, az angyaloknál sokkal rosszabbak az emberek! Ők nem tudják biztosan hogy létezőnk, így nem is tudnak tőlünk félni eléggé. Ezért sosem adják fel és mindig próbálkoznak a „szeretet és a béke” meg hasonló nyálás dolgok védelmére kelni. Brrrh! Undorító!

Az első ördög nagyon elgondolkozott ezen. Talán egy kicsit igazat is adott a társának – ettől azonban megijedt: Mi lesz, ha az emberek egyszer végleg felülmúlják őket? Ha tényleg győz a szeretet és a béke? Tudta jól, hogy a földi lények ezekért akár a halálra is képesek... Hiszen a sok háborúban és forradalomban mind ezekért harcoltak.

A gondolataiba merülve, már csak későn vette észre, hogy közben a fogadó összes vendége idegesen bámul a televízióra, ami éppen a legfrissebb híreket közölte. Csak lassacskán fogta fel, hogy mekkora baj van készülöben. Először csak szófoszlányok hatoltak be az elméjébe az előbbi gondolatai közé: Szeged, Móra Kollégium... karácsonyi ünnepség... készülődés... karácsonyfa díszítése közben hangos nevetés... örömteli várakozás...

Na erre a szóra aztán már tényleg felkapta a fejét és ő is feszülten figyelte a képernyőt.

„Nagy veszélynek van kitéve a Pokol, lehet hogy az egész eddigi próbálkozásainkat egy este alatt tönkreteszi egy mihaszna kis földi kollégium, akik fél óra múlva kezdik el a karácsonyi ünnepségüket. Vigyáznunk kell velük, hiszen nagyon felkészültek: zenével, verssel, mesével próbálják majd megjeleníteni a szeretetet és a meghittséget. Aztán süttivel és mindenféle mennyei finomsággal vendégelik meg a lakókat. Kérjük

az egész Pokol lakosságát, hogy bármennyire is dühíti Önöket a hír, ne próbáljanak meg egyedül vizsalyt szítani a kollégiumban, ez csakis a különleges bevetési osztálynak sikerülhet!... Egy pillanat... Most kaptam a hírt, hogy az emberek készülnek egy óriási meglepetéssel, egy titkos fegyverrel, amiről még sajnos mi sem tudunk, de amint megtudunk valamit azonnal tájékoztatjuk Önöket.”

Félelem, izgatottság, letrötség, hitetlenkedés tört ki az ördögökből. Szinte mindenki máshogy reagált: volt aki azt mondta, hogy azért is megpróbál szembeszállni az emberekkel, volt aki meg sem tudott szólalni félelmében vagy meglepettségében, volt aki túlon túl bizott a Pokol erejében és azt mondta: „Ez átverés. Ez nem történhet meg. Soha.”

.... Eközben a Földön: 2009. december 17. 19:55 – Móra Kollégium, nagyterem

Attila még csak kétszer mondta be a hangosba, hogy percekben belül kezdődik a karácsonyi műsor, de már alig férnek be a terembe. Hátról már állnak. És várnak. Kétféle várakozás van jelen: egyrészt a nézők kíváncsiak a műsorra, másrészt a szereplők izgulnak, hogy minden tökéletesen sikerüljön.

- Egyet se félj kis pajtás, majd én segítek rajtad – mondta örömmel Robi. — Még két hétig biztosan itt leszek a gondozó szerint, az bőven elég, hogy megtanulj repülni. Ha te is akarsz, akkor együtt elmehetünk a madárházból a szabadba.

- És majd arra szállunk, amerre a szívünk húz- fejezte be a mondatot boldogan a kismadár.

A következő két hétben a kismadár szorgalmasan gyakorolt: emelgette a szárnyait fel és le; lassan majd gyorsabban. Mikor Robi elfáradt a kismadár még akkor sem adta fel, ő akkor is veresett. A többi madár is örült, hogy a pajtásuk végre madár módra viselkedik, azonban ők nem tudtak még a két jó barát titkos szökési tervéről.

A gyakorlás szüneteiben Robi és a kismadár a szökés részleteit beszélték meg. Mindketten tudták, hogy mikor a gondozó Robi kötéseit cseréli nem zárja kulcsra a kalitkát, csak behajtja az ajtót. Ezért a terv szerint, amíg a gondozó leveszi Robi kötéseit, a kismadár a kijáratnak repül majd, és az erőtől kinyíló ajtón a szabadba száll. Közös tervük még több erőt adott a szürke madárnak, hogy folytassa a gyakorlatát. Azonban a kismadár túl sokáig nem mozdult meg az itató mellől, ezért begye jó nagyra nőtt, amit gyenge szárnyai nehezen bírtak el.

Egyre közeledett a szabadulás napja, a kismadár még soha semmit sem szeretett volna annyira, mint kirepülni a kalitkából, azonban eddig még egyszer sem sikerült felszállnia az itató mellől. Robi már nem tudott több jó tanácsot mondani, egyre nagyobb aggodalommal figyelte új barátját. A kismadár azonban tudta, hogy holnap akkor is képes lesz a repülésre.

nyának sikerült a lehetetlen, szárnyacsapkodásai a magasba emelték.

Még soha sem érezte magát ilyen boldognak, csak szállt és szállt. Ám egyszer csak észrevette, hogy barátja, Robi nincs mellette. Eszébe jutott, hogy Robi a kötések miatt képtelen kimene-külni a madárházból. A kismadár gyorsan repült vissza a kalitkákhoz, ahol a dühös gondozók már elkezdtek visszazárni az ajtókat. A kismadár tudta, hogy arra már nincs ideje, hogy kiszabadítsa Robit, túl későn ért vissza az állatkertbe. Ezért amilyen erősen csak tudott azért imádkozott, hogy barátja megmeneküljön. Becsukta a szemét és koncentrált.

Egyszer csak Robi hangját

hallotta egészen közel magához. Ahogy szemét kinyitotta barátját még mindig a kalitkában látta, de a hangja közelebről jött.

- Kismadár, kismadár, kiszabadultunk!- süvöltött el mellette Robi.

A madárka nagyon megörült barátjának. Kiderült, hogy a magasból rosszul látta a madárházat, és a bekötözött szárnyú veréb nem Robi volt, hanem egy másik madár.

- Abban a pillanatban mikor kinyíltak az ajtók a szabadulás helyett az első dolgod az volt, hogy leszakítsd rólam a kötéseket. Ezután pedig csukott szemekkel szálltál ki a kalitkából. Olyan gyorsan repültél, hogy még engem is lehaltál.

A boldogságtól mindenről megfeledkeztem, még arról is, hogy te mentetted meg az életem- mesélte Robi.

Ettől kezdve a kismadár soha sem tért vissza az állatkertbe. Minden nap messzebbre szállt, reggelente pedig ezt énekelte:

„Csip-csipp repülni jó,
Csip-csipp a repülés nekem való!”

Szűcs Anita

Mesék a szobából—A kismadár

„Csivít-csivít csip-csirip, csivít-csivít csip-csirip” - csiripelte egy szürke kismadár az állatkertben. A madárka egyedül gubbasztott a madárház itatójánál. Ahogy kinyitott az állatkert, és megjelentek az első emberek, társai rövest repkedni kezdtek és a legszebb hangjukon énekeltek a látogatóknak néhány kenyérdarab reményében. Az emberek nem sajnálták a falatkákat, volt, hogy egy fél z a c s k ó - nyit a kalitkákba engedtek, had egyenek a kis aranyoskák. Így éldegélt napról napra az állatkerti madár sereg.

Am a kismadár rendszere- sen magányosan énekel, sosem tartott szürke játszótársaival. Ő mindig beerte a gondozók ebédjével és az itató friss vizével. Pelyhes kora óta figyelte a többieket, miként tanulnak meg repülni, de ő sosem tartotta fontosnak a szárny- csapkodást, nem tanult meg repülni. „A lábaimon ugrándozva is könnyedén eljuthatok mindenho- vá picit otthonomban, akkor miért ritkítam meg szép tollazatomat a madárház rácsaival.”- gondolta magában a kismadár.

Egy napon új jövevény érkezett az állatkerti madárházba. Az új madár hasonlított a szürke kismadár, mert ő sem tudott repülni. Azonban ő nem a keserű- ség miatt nem repkedett, hanem mert néhány napja balesetet szen- vedett az egyik gondozó udvará- ban. Eltört a szárnya, miközben

gyakorolta a levegő bukfcencet. A járdán fekvő gondozó talált rá, aki menten bekötözte szárnyát és a gyógyulása idejére az állatkerti kalitkába tette. Itt minden nap figyelemmel kísérheti gyógyulá- sát. A beteg madár, akit Robinak hívtak a levegő zsonglórje volt. Olyan fürgén repült, hogy nem volt, aki kiálljon ellene verseny- ben. Most azonban törött szárnya miatt nem repkedhetett a madár- házban. A repülés mellett a másik tulajdonsága az volt, hogy sokat beszélt. Ezzel vezette le felesleges energiáit.

- A szoros kötést csak három hét múlva veszik le- mondta a kismadár- nak.

A kismadár megsajnálta a beteg Robit, ezért egész nap együtt csiripeltek. Kellemes beszélgetőtárs- ra találtak egymásban. A nap vé- gére azonban Robinak feltűnt, hogy a kismadár egész nap nem mozdult el az itató mellől.

- Biztosan szükséged van egy kis mozgásra, repülj nyugodtan, én megvárlak itt- nevetett Robi.

- Én jól érzem magam így is, és nem tudok repülni- vallotta be a kismadár.

Robi nem mert több kérdést fel- tenni, és a sok izgalomtól hamar- san álomba is szenderült.

Másnap reggel újra megkérdezte a kismadarat, hogy miért nem megy és repül egy keveset.

- Mondtam már, hogy nem tudok repülni! Nézd meg milyen kicsi ez a madár-

ház, ebben egy bukfcencet sem tudnál vetni, mire kettőt csapsz a szárnyad- dal, már elérted a másik falat.

Ekkor nézett csak jobban körbe Robi, akinek ezek után íga- zat kellett adnia újdonsült barátjá- nak. Aznap nem esett több szó a repülésről, de Robi elhatározta, hogy megtanítja repülni a kisma- darat, mert szerinte egyetlen ma- dár sem élhet repülés nélkül.

Attól a naptól kezdve Robi minden nap a madárházon kívüli élményeiről mesélt. A kismadár egyre nagyobb lelkesedéssel hall- gatta, hogy az állatkerten kívül nincs rács, amibe beleütközhetne, nincs etetési rend; a szárnyait nem pózolásra, hanem utazásra és ön- feledt játékokra használhatja. Néha a többi madár is behallgatott be- szélgetésükbe, de üres fecsegés- nek tartották R o b i szavait.

A sok mese megtette hatá- sát, mert a kismadár egyik napon leszállt az itató melletti helyéről, és amíg a többiek aludtak, szár- nyait próbálta emelgetni fel és le. Amikor már ez is ment, gyorsított a tempón. Azonban repülni nem könnyű, az első emelkedésig szor- galomra és egy jó tanárra van szükség. A szárnycsattogásra Ro- bi is felébredt. Örömmel látta, hogy új barátja a repüléssel pró- bálkozik. Menten a kismadárhoz ugrándozott, és felajánlotta neki segítségét.

20:00

Megkezdődik a műsor, a kollégi- umból már ismerős arcok mutat- ják meg tudásukat, és elmesélik – zenével, verssel, prózával – hogy mit jelent számukra a karácsony. Csodálatos. Meghitt. Családias. A tapsban összeforrnak az embe- rek, összeforr a szeretet.

... Ezalatt a Tüzes Temetőhöz címzett fogadóban

Az ördögök idegesen bá- mulják a képernyőt, a kezdeti vegyes érzelmek elcsitulnak. Ha lennének legyek a Pokolban, le- hetne hallani a szárnycsapásaikat, annyira feszült a hangulat. És ekkor a Híradó újra bejelentke- zik:

„Most kaptuk a hírt a helyszíni tudósítónktól, hogy megvan az emberek titkos fegy- vere! - néhány másodpercnyi hatásszünetnél a bemondó sem bírta tovább, és kibökte: Csillag- szórók!”

Az ördögök már csak a szó kimondására is iszonyú fájdalmakat éltek át, mintha belülről rágná őket valami. Hiszen a Po- kolban szinte teljesen sötét van – épp csak annyi fény világít, hogy észrevegyék ha valaki idegen keveredik közjük. Na de a csil- lagszórók! Hallottak már baleset- ekről, amikor társaik épp a kará- csonyi készülődést végezték a Földön, és az egyikük véletlenül átnézett a szomszédba. Ott meg- látta egy csillagszóró fényét, s mentem megvakult.

Olyasmi történt, ami eddig sosem: félelem ereszkedett a Po- kolra. Csak remélni tudták, hogy a különleges bevetési osztály sikerrel jár, és megakadályozza legalább a csillagszórók meg- gyújtását.

2009. december 17. 21:00 - Föld, Szeged, Móra kollégium, nagyterem

Már az összes műsorszámot előadták a lelkes kollégisták és valami meglepetésre készül- tek. Erről senki sem tudott a né- zők közül. Éppen ezért még na- gyobb volt a hatása. Meggyújtot-

ták a csillagszórókat és elkezdtek énekelni a Kiskarácsony, nagyka- rácsony című dalt. A második sortól már mindenki együtt éne- kelt. Nem számított, hogy tud-e énekelni, vagy sem. Nem számí- tott, hogy éppen lelki bánata van. Nem számított, hogy holnap lehet megbukik a vizsgáján. Mert ezek mind mulandó dolgok, érzések. A szeretet, a barátság, a közösség viszont örök. Igaz, hogy a villa- nyokat lekapcsolták amíg a csil- lagszórók égtek - azonban a csil- lagszórók fénye sokkal erősebb volt, mint bármelyik villanykör- téé. Mert azokat a szeretet táplál- ta. Az énekekben pedig egyé lett a nagyterem, mintha egyetlen szív dobogna mindenkiben, ugyanarra a ritmusra.

... Eközben a Pokol bugyraiban

Már nem volt menekvés: a csillagszórók fénye és az ének behatolt a Föld mélyébe, elérte a Poklot is. Az ördögök azt sem tudták, hogy szemükhöz kapja- nak-e, hogy ne vakuljanak meg a fénytől, vagy a fülükhöz, hogy ne süketüljenek meg az énektől. Sátáni ordítások törtek fel a Po- kol lényei közül, szenvedésük sem- mi azelőttihez nem volt hasonlí- tható. S nem hogy vége lett volna, vagy legalább enyhült volna a fájdalom, egyre erősödött, ahogy az emberekben erősödött az ösz- szetartozás érzése.

2009. december 17. 21:30 - Föld, Szeged, Móra Kollégi- um, büfé

Az emberek mit sem tud- va a Pokolról és egyáltalán nem is gondolva még csak a lehetsé- ges létezésére sem boldogok vol- tak. Eszükbe sem jutott, hogy mekkora jelentősége volt az ő kis kolis karácsonyuknak...

Ekkorra már a szépen megterített asztaloknak csak a romjait láthattuk, mivel a lakók az összes házi sütit és gyümölcsöt megették és az örök sláger, a rumos tea is fogyóban volt már. Mindenki vidám volt, csillogó szemű diákok nevetései hangzot-

tak fel a meghitt beszélgetések közepette. Jó volt élni, jó volt együtt lenni, jó volt kolisnak len- ni.

... Ezalatt a Pokol bugyraiban a Híradó utoljára jelentkezik be

„Sajnálattal tudatjuk a Pokol összes lakójával, hogy Híradónk utolsó adását hallgat- ják. Megsemmissültünk, elvesztet- tük a kapcsolatot a különleges bevetési osztállyal. Alábecsültük az embereket. Hiba volt. Nem tudjuk mi jöhet ezután. Kérjük Önöket, hogy ne adják fel a har- cot – álljanak ki a Pokolért! Épít- sék fel újra Gonoszság Birodal- mát, hogy legközelebb ez ne tör- ténhessen meg! - de itt egy pilla- natra elgondolkozott a bemondó: Ha egyáltalán lesz legköze- lebb...”

Az adás megszakadt, már csak a szürke csíkok rohanását lehetett látni a képernyőn.

Szabados Gabriella

A vilmázás története

A Móra kollégiumban nagy hagyománynak örvend a „Vilmázás”, amiről a következő cikkben olvashattok.

Amikor a kollégiumba kerültem, hallottam egy szokásról, amit úgy hívnak, „Vilmázás”.

Felkeltette az érdeklődésem, vajon mi lehet ez valójában és honnan ered. Szilágyi Kata biztatására kezdtem kutatni, és úgy gondoltam, hogy biztosan Titeket is nagyon érdekeli ez a hagyomány. Tudomásom szerint Szegeden más kollégiumban nincs ilyen szokás, de talán az egész országban sem.)

A kollégiumunk igazgatónőjét felkerestem, mivel ő is ebben a kollégiumban lakott. A következő emlékeit idézte fel nekem.

„Amikor én itt laktam, lány kollégium volt, és akkor még a kollégium teteje alkalmas volt napozásra. Abban az időben a Hermanban nagy többségében fiú diákok laktak, akik a kollégium ablakaiból, tetőtéréből figyel-

Első vizsgaidőszakom

Vége a vizsgaidőszaknak. Ez mindannyiunk számára a fellelegzést jelenti, mindegy, hogy rutinos vizsgázónak számítunk, vagy kezdőként vészeljük át.

Ez a két hónap egy bizonyos rendszert visz az életünkbe. Viszszaveszünk az esti szórakozó helyek látogatásából, az alkoholfogyasztásból, felfedezzük a főtt étel, esetleg az alvás szépségét és mivel kötelezve vagyunk a vizsga-

ték a lányokat. A kollégiumba való bejutás nem volt egyszerű dolog nekik, ezért, hogy felhívják magukra a lányok figyelmét, kiabáltak.”

Jó szokásként terjedt el a Vilmázás, mert akkoriban nagyon népszerű volt a Flintsone-család nevű sorozat. Angol nyelvű rajzfilm volt, amit később magyarra fordítottak és híres magyar színészek szinkronizáltak. Az eredete az igazgatónő által elmondott történeten alapul, ami mára kicsit módosult.

Adatgyűjtésem alkalmával több egykori és jelenlegi Mórásal beszélgetve már csak arra emlékeznek, amit a következőkben leírok. A kollégiumban úgy tartja a hagyomány, hogy a Hermanos fiúk és Mórás lányok a Vilmázással tudják bebiztosítani a másnap sikeres vizsgájukat. A Vilmázás abból áll, hogy a vizsgát megelőző éjszakán a Hermanos fiúk felmennek a tetőre, és pontban éjfélkor átkiabálnak a Móra kollégiumba: „Viii-Viii-Viiilma!” A Mórás lányok pedig visszakiabálnak: „Eeen-geeedj-beee!” Aki részt vesz a szertartáson, annak a legenda szerint nem kell félnie a bukástól.

Szeretném megosztani Veletek egykori Mórás diáklány

látogatásra, így a BTK épületét is megcsodálhatjuk. Ezek bizonyulnak a szebb oldalnak, de emellett ott van a sok stressz, esetleg ájulás közeli élmény egy-egy szóbeli vizsga előtt. A töménytelen kávé és energia ital elfogyasztása, a felborult napirend, a hajnali fekvések, majd 2-3 óra alvás utáni kelés, vizsgára rohanás, ott szenvedés, azt követően egy bizonyos fókú megkönnyebbülés, majd otthonról a következő megpróbáltatásra.

Saly Noémi emlékeit, akinek a szavait idézném.

„A Vilmázás már az én kollégista éveim (1975–1980) után alakult ki, nekem csak onnantól vannak róla emlékeim, hogy amikor a francia tanszéken tanítottam (1991–2003) és heti egy éjszakát Szegeden – naná, hogy a Mórásban – töltöttem.

Éjfél előtt egy perccel a Herman valamelyik ablakából kiüvöltött egy vagy több srác, a Mórából meg feleltek. Ez csak vizsgaidőszakban volt így, csak azok üvöltöttek kínjukban, akik másnap vizsgáztak, mert a létszám nagyon változó volt, egytől nagyon sokig. Annyi bizonyos, hogy amikor először hallottam nem tudtam, gutaütést kapjak-e vagy a röhögéstől patakozó könnyeimet törölgessem. Aztán megszoktam, mint annyi minden mást a Mórásban, és meg se próbáltam éjfél előtt lefeküdni. Mindig vártam, vajon hányan fognak üvölni a két házból.”

Remélem mindenki büszke arra, hogy Mórás lehet. Azt kívánom, hogy sokáig őrizzük meg a „Vilmázás” hagyományát.

Mészáros Gabriella

Természetesen az itt felsorolt dolgok nem vonatkoznak minden vizsgázótársunkra, de most nem az alternatíváké a reflektorfény, hanem az első vizsgázóké! Azon belül is 3 kollégista társunké: Kuk Diána, Bárány Ákos és Kovács Bence (Cusi).

Ki milyen szakos?

Dia: BTK- Magyar szak.

Cusi: BTK- Orosz.

Ákos: ÁJK- Nemzetközi Tanulmányok.

Miloslav Šimek – Jiří Grossmann: Hogyan tartottunk haszonállatot

A nagyváros zsvijában az ember lassan, de biztosan elveszíti kapcsolatát a természettel. Már szinte egészségtelen az, ahogy a civilizáció a bérházak minden zugába behatol. A fejlettség nem minden, és nincs az a tévéműsor, ami felérne egy jámbor szarvastehén látványával. Nyilvánvalóan nem mindenki vélekedik így, a mi családunk azonban az Isten háta mögül került elő. Régen őserdei magányban éltünk, s egyetlen társunk a havonta egyszer megjelenő postás volt – ha történetesen nem állta útját medve –, most pedig nem tudtunk megbékélni a városi élettel. Még jó, hogy a szobánk fala begombásodott, mert legalább láttunk valami növényt. Ez így nem mehetett tovább. Ma már nem tudnám megmondani, melyikünk ötlete volt, hogy tartunk állatot. Egy biztos: mindenki azonnal beleegyezett. Máris elkezdődött a huzavona, hogy milyen jószág legyen, melyet végül a nagymamám nyert meg a következő érveléssel: a lényeg, hogy az állat hasznot hozzon a konyhára. Így történt, hogy Prága központjában, a Národni třída 318. szám alatti bérházunkban disznót kezdünk nevelni.

A malacot egyáltalán nem volt könnyű beszerezni. Nem tudom, önöknek van-e ilyen irányú tapasztalata, de mi semelyik bevásárlóközpontban nem találtunk szopós malacot.

A bátyám elment a Jungmannova utcai Prior áruházba, megkérdezte egy dagadt képű eladótól, hogy „Van-e disznó?”, az meg lekevert neki egy taslit. Végül apám járt sikerrel: tizen-négy napi hajtóvadászat után beállított egy disznóval, melyet a Sedlčany környéki táncbemutatóról hozott. Egy részeg fazontól vette potom pénzért. Az örömtől repesve mutatta be nekünk, azonban a nagypapám – egykori közép-paraszt –, azonnal észrevette,

hogy az állatnak valami baja van. Sertésorbáncot állapított meg nála, ami szavai szerint végzetes kór. A mit sem sejtő malacot az éj leple alatt kitéttük az utcára, aztán még vagy hatszor el kellett kergetnünk az ajtó elől, mert a nálunk töltött két nap alatt csodálattal méltóan odaszokott. Csak akkor hagyott fel a küszöb böködésével, amikor az egész ajtót bezártuk borssal. Ekkor útnak eredt a Národni třída és ismeretlen helyre távozott.

Az új malacunkat nagypapa szerezte a křenovi TSZCS-ból. Bár ez többre került, legalább egészséges volt és ragaszkodó. Bivojnak neveztük el. Kezdetben Bivoj a fürdőkádban lakott, és ha nem taposta volna szét teljesen, akár maradhatott is volna benne, így viszont új helyet kellett neki találnunk. A nagymamám, bár az ő ötlete volt a disznó, három hónap után azt mondta, hogy többé nem hajlandó megosztani vele a hajlékát. Az igazat megvallva ezen nincs mit csodálkozni. Ha betévedt hozzánk egy látogató, aligha tudta megmondani, ki az úr a háznál. A nagymamám által több év alatt összegyűjtött sáfrány illátát elnyomta valami más, sokkalta erősebb szag, arról nem is beszélve, hogy az alattunk lakó szomszéd arra panaszkodott, hogy valami szivárog a plafonján. A disznót végül a gyerekszobába költöztettük, melynek xilolít padlóját apám sertésstartásra alkalmasnak találta.

A költözés nem volt teljesen zökkenőmentes. Bivoj már megszokta a helyét a nagymamánál, most pedig nem volt hajlandó önkéntesen elhagyni a szobát. A bátyám moslékkel csalogatta, apám pedig sátorcövekkel bökdöste hátulról: mindhiába. Csak annyit értek el vele, hogy fél óra múltán Bivoj támadó pózt vett fel, s barátságos visítását vészjósló fújtatás váltotta fel. Meg kell

hogy mondjam, arcunkra fagyott a mosoly. Lentről Pulchart szomszéd partvissal verte a plafont. Néhány helyen sikerült lyukat fúrnia az átzott padlón, így pillanatokon belül úgy érezte magát a konyhájában, mintha nála is lakna egy disznó.

Bivoj mellső lábaival kaparni kezdett, anyám pedig fedezékbe vonult a legkisebb gyerekekkel és a nagymamával. Azt mondta, forró perceket fogunk átélni. Nem tévedett. A feldühödött vadállat, bár három hónapos együttlétük alatt barátjának tekintette a nagymamámot, most nem akarta szabadon engedni. Eszeveszette körrögni kezdett a szobában, s közben irdatlan sebességre tett szert. Mi a falhoz lapultunk, és imádkoztunk, hogy fájadjon ki a disznó, aki szemlátomást nagyon élvezte a mozgást. Már-már azt hittük, hogy meg vagyunk mentve, mert Bivoj patája beakadt a partvis által vájt lyukba, de ez sajnos pont akkor történt, amikor Pulchart szomszéd kíváncsiskodó ábrázattal odadugta a fejét. A disznó visszahőkölt, megint futni kezdett, közben Pulchart leesett a létráról, és elpanaszolta a feleségének, hogy apánk homlokot vágta egy disznóval.

Végezetül engedjék meg, hogy ezúton mondjak köszönetet Ticháček százados úr gépesített tüzériai alakulatának a használat áldozatkész eltávolításáért és Brázdý festő úrnak a lakás eredeti állapotába történő visszaállításáért, annak ellenére, hogy először azt mondta: ő csak szobát fest, ólat nem.

Kotik Gábor fordítása

A mű eredeti címe: Jak jsme chovali užitečné zvíře

oly feldolgozhatatlan számára, hogy végül beleőrül. Régi nagy nevek, birtokok, melyek aztán magányba, szegénységbe fordulnak, és a háborúk elsodorják a címeket, a vagyont és az ábrándokat. Mindezt átszövi a szerencsét-

len szerelem, melyen átok ül minden nemzedék életében.

A könyv egyáltalán nem heppiend, de aki szereti a régi idők (igazi) történeteit, azt ez a történet is elvarázsolja majd.

Klojdi

Nosztalgia-torzó

A bakterház előtt egy pillanatra megtorpant. Lábait pontosan két szimmetrikusan egymás mellett haladó repedésre illesztette, majd lassan jobbra-balra tekerte a fejét. Mindkét oldal teljesen ugyanolyan volt, mintha valaminek éppen a szimmetriatengelyén, vagy tengelyein állt volna meg. Jobbról is, balról is ugyanazon a ponton tört meg a fény a síneken, ugyanúgy, ugyanannyi varjú gubbasztott a vezetékeken és ugyanannyira szidta meg a gyermekét az anyja mind a két oldalon.

Sokáig állt ott terpeszben azon tűnődve, vajon a falu, az ország, vagy a földgömb szimmetriatengelyét találta-e meg, vagy csak a reggeli fröccsöt érzi még most is ily erőteljesen. Na, ha ennek az egésznek valahol van egy közepe, van egy tengelye, akkor az bizonyára az egyenlítő lehet...mert hát az olyan középen van, és ez az ország, és főleg ez a falu nem volt középen, az egyenlítőnek még a vonzáskörzetében se volt soha, bár azt nem tudta pontosan, hogy merre van az egyenlítő, de biztos, hogy kicsit lejjebb.

Elképzelte egy földgömböt a főci óráról, de igazából csak a nagymellű tanárnőt látta maga előtt az áttetsző blúzában, a földgömböt a blúzban... és hát annyi-

ra nem volt áttetsző, hogy áttetszen rajta az egyenlítő. „Hú basszameg!” Végül a reggeli fröccsös lehetőség mellett döntött.

Már éppen elindult volna befelé, mikor szemből megpillantotta a másik beérkező vonatot. A szerelvény hatalmasat sikított mire mellé ért és még a szokásosnál is jóval bűdösebb volt – bűdösebbnek is érezte. Az jutott eszébe, hogy megvárja a leszállókat, hátha találkozik valami régi ismerőssel, aki egy darabon elkíséri, aki mindent elmesél és aki-nek ő is mindent elmesélhet, vagy akivel meghívathatja magát valamire a Vidámban. Várta az első interakciót a jó öreg falusiakkal, az „ittmaradtakkal”, azokkal akiket bármiféle lelkiismeret-furdalás nélkül lenézhet.

A vonat pont előtte állt meg... és ő nem mozdult, a tengelyekről sem vette le a lábát: ott állt nagy terpeszben azokon a repedéseken és várta, hogy az ablaküvegben ne csak a saját, meggyötört arcát lássa visszatükröződni, várta, hogy önkéntelenül belebambulhasson egy szembe, és az ő szemébe is belebambuljanak, csakhogy senki nem nézett sehová az álló vonatból... mindenki maga elé vagy inkább saját magába bámult.

Tizen szálltak le ebben a bamba sikolyban, de egyikőjüket sem ismerte fel: vagyis inkább arra várt, hogy majd mind a tízen egytől-egyig a nyakába borulnak, vagy legalább egymást közt kezdenek el mutogatni rá... esetleg összesúgnak a háta mögött. Felkiáltásokra, megdöbben arcokra számított a bűzben... de mindenki csendben elhaladt mellette.

Ekkor már abba is belegyezett volna, hogy ő fizet a kocsmában, vagy, hogy csak hallgat és nem is beszél. Egy pillanatra elkalandozott egy vörös hajú nő seggén és megállapította, hogy ennek a vörös hajú nőnek jó a segge. És ez a vörös hajú nő meg a segge egyre távolabb és távolabb került tőle, egészen addig, amíg elfeledkezett arról mit is nézett ilyen sokáig.

A bakter pedig az ablakból nézte őt és megmosolyogta, hogy az az ember (nyilván tudta nélkül) éppen a szimmetriatengelyeken áll.

Benedek Leila

Hány vizsgátok volt?

Dia: 9

Cusi: 9

Ákos: 10

Mikor végeztetek?

Dia: Még az utolsó hét előtt, így nem kellett még az UV héten is vizsgáznom szerencsére.

Cusi: *Én is végeztem az UV hét előtt.*

Ákos: Január 14.

Mennyire volt stresszes, alvásmentes ez az időszak? Inkább lelkileg vagy fizikailag viselt meg titeket?

Dia: Igazából annyira nem. Inkább fizikailag viselt meg, mint lelkileg, mivel nem nagyon tudtam aludni és emiatt mindig kimerült voltam. Itt reklámoznam a kobra energiatalt, ami életben tartott!

Cusi: *Nagyon laza volt, ahhoz képest, hogy az első volt. Egy olyan vizsgám volt, amivel már szeptember óta ijesztgettek minket és nagyon izgultam előtte, nem tudtam aludni, csak 2 órát és a gyomrom is folyton forgott, de végül sikeresen átmentem rajta. Amúgy minden más vizsgám előtt megaludtam a 4-5 órát és izgulni sem nagyon izgultam.*

Ákos: Nem volt különösebben nehéz. Nekem is egy olyan vizsgám volt, ami előtt féltem és hasonló tüneteket produkáltam, mint az előttem szóló, de nekem is si-

került. Az alvással viszont nem voltak problémáim egyáltalán.

Tanulás szempontjából koki vagy TIK?

Dia: Koliban tanultam, bár nem mondanám, hogy a legmegfelelőbb helynek bizonyult, de megpróbáltuk a szobatársaimmal a maximumot kihozni belőle.

Cusi: *Szintén a koliban. Ha igazán akartam tudtam itt is, nem kellett hazautaznom, vagy a könyvtárig elmennem, csak keresnem kellett egy kis zugot, ahol csend van és senki nem zavar. Ilyen volt a WC, konyha és a kék terem.*

Ákos: Én hazautaztam és csak vizsgázni jöttem vissza Szegedre, esetleg a vizsga előtt 1-2 nappal. Ha a koliban maradok, biztos vagyok benne, hogy nem fordítok ennyi figyelmet a vizsgáimra, mert itt mindig pörög az élet.

Mennyi szabadidőtök maradt? Esetleg bulizni is elmentek?

Dia: Akadt szabadidőm, de nem igazán mozdultam ki az épületből. Inkább az itt maradt szobatársaimmal szórakoztunk, ha egyikünknek sem volt más dolga, bár a fő szempont a tanulás volt.

Cusi: *A bulizást alapból most, a 2. félévben kezdtem, úgyhogy sem a vizsgák alatt, sem előtte nem voltam sehol, így nem szakított el az éjszakai élettől ez az*

időszak.

Ákos: A vizsgák alatt nem voltam sehol, mert nem lett volna rá semmi időm, de amint végeztem pótoltam az efféle hiányosságaimat.

Mennyire ment eljött meg a kedvetek az egyetemhez?

Dia: Ez a vizsgaidőszak egy mérföldkő volt itt az egyetemen, elég elrettentő volt, de annyira vészesnek sem mondanám. Sikertől kitapasztalnom a korlátaimat. A sok tanulásért és így az elvesztett szabadidőkért pedig kárpótol az egyetemi élet.

Cusi: *Nekem megjött hozzá a kedvem. Sokkal nagyobb kihívásnak gondoltam. Még középiskolában azt mondták az érettségi semmi a vizsgaidőszakhoz képest. Én ezt nem teljesen így gondolom, nekem az érettségi nagyobb kihívás volt.*

Ákos: Most még jobban szeretem az egyetemi életet. Egy ponton éreztem azt, hogy hagyom az egészet, ez nem nekem való, nem fogom bírni, de sikerült minden vizsgám és hatalmas kő esett le a szívemről.

Köszönöm, hogy választotok a kérdésekre! További kellemes szorgalmi időszakot kívánok Nektek!

Rencz Lilla

Borkóstoló

Mi is jut eszünkbe elsőként egy borkóstolóról? Hajnalig tartó tivornya az ivócimborákkal? Talán kiöltözött, komor arcú, veszélyesen hozzáértő, fintorgó kritikusok? Vagy inkább vidám, barátságos összejövétel szolid keretek között?

A Móra Ferenc Kollégium büféjében ez utóbbit élhettük át december 9-én, este 7 órától. Az izsáki Gedeon birtok borait izlelhattuk meg. Egy rövid kis bemutatózás és ismertetés után csak úgy kapkodtuk a fejünket a tízféle bor között. Ha nem figyeltél oda, már a következő, más ízvilágú bort ki is öntötték a poharadba. Nem győztük befogadni a vörös, fehér, féledes vagy épp markáns száraz, a virágillatú vagy fűszeres,

könnyed, lágy és selymes borokat. Még időnk se volt elmélkedni azon, hogy épp milyen ízre emlékeztet az adott ital: Almára? Mazsolára? Netán valamilyen virágra? Akácára? Esetleg mézre?

Végző soron nekünk, lányoknak az egyértelmű győztes a muskotályos, féledes Cserszegi Fűszeres volt, félre is tettünk egy üveggel a vizsgaidőszak végének méltó megünneplésére. (S nem is értjük,

hogy tudtuk egész eddig megőrizni.)

A fiúk körében Kozma Tomi – büszke kollégiumi lakó – elmondása szerint a száraz Arany Sárfehér bor volt a legnépszerűbb, amely egyébként mindenki számára újdonság volt, csak ezen a területen termelt üde fehérbor.

legnagyobb örömkre lesz folytatás, a kollégium még kettő-három alkalmat tervez a félévre) is egyértelmű a részvétel, hiszen már most is nagy volt az érdeklődés, a húsz-huszonöt szomjas egyetemista betöltötte a helyiséget. Ráadásul lehetőségünk volt kedvezményes áron hozzájutni a minőségi borokhoz, 700 Ft-tól 1200 Ft-ig terjedő árakban. Elmondhatjuk, hogy megérte befizetni az 500 Ft-os beugrót.

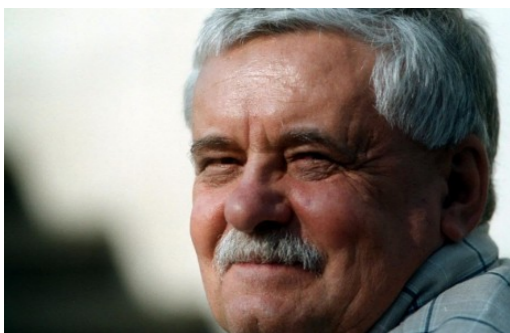
Kellemes kis esténk végén újrakóstolhattuk a nekünk leginkább tetsző borokat, és persze nem sokan hagyták ki ezt a repe-

tát. Mert mint ahogy Ernest Hemingway is vallja, a bortól nem óhajtunk mást, csak hogy örömet szerezzen nekünk. Természetesen az este célja az volt, hogy mi gyűrjük le a borokat, s ne ők miniket, így hát finoman mosolyogva, de felszegett és elégedett fejfel tértünk vissza a szobánkba egyegy a Gedeon pincészetből megvásárolt borral a kezünkben.

Salamon Dóra

Privát labirintus

Végel Lászlóval a vajdasági irodalomról kicsit másképp

Az irodalomkedvelő közönség február 24-én a Móra Ferenc Kollégiumban Végel Lászlóval, a vajdasági magyar irodalom egyik legnagyobb alakjával találkozhatott, ahol bemutatásra került az író még készülő két regénye is.

A Móra Ferenc Kollégiumban tegnap este Végel Lászlóval, a vajdasági származású, Kossuth-díjas esszé-és regényíróval találkozhatott a nagyérdemű. Az irodalmi est Erdélyi Ágnes igazgatónő néhány perces bevezetőjével kezdődött, majd átadta a szót Végel Lászlónak, akit már többször köszönthettünk itt a kollégium

falai között. Szajbély Mihály, a Szegedi Tudományegyetem Kommunikáció-és Médiatudomány Tanszékének vezetője beszélgetett az íróval – többek között – a 60-as, 70-es és 80-as évek határon túli magyar irodalmáról, a kisebbségi sors miatti kettős identitásról, és a szerző most készülő két regényéről.

A hallgatóság megtudhatta, hogy a 60-as, 70-es évek Jugoszláviájában teljesen más világ volt, mint a többi szocialista országban. A félnyugati fogyasztókultúrában az emberek jólétben éltek, nemcsak a gazdasági, hanem a szellemi élet is fellendülőben volt. Ebben a virágzó időszakban jelent meg az Új Symposion című folyóirat, mely különösen nagy hangsúlyt fektetett a magyar irodalom prezentálására a határon túlon. Ez a fellendülés Slobodan Milošević hatalomra kerülésével szakadt meg – mondta el Szajbély Mihály.

Az előadáson Végel László most készülő két művével is megismerkedhettek az iroda-

lomkedvelők: Neoplanta, avagy az Ígélet Földje című regénye fiktív, de ugyanakkor valós történeteken alapuló háborús dráma, melyben az emberek ki vannak szolgáltatva a politikai hatalomnak. A Slemil fáttúja című írásából a szerző fel is olvasott, és elmondta – vadhajtatásnak érzi magát, olyan embernek, aki bár átélte szörnyű helyzeteket – 99-es NATO-bombázás – mégsem érzi áldozatnak magát.

„Bonyolult identitásom van, az én tudatomban minden megkettőződik” – mondta el Végel László, aki hozzátette, nem érzi idegennek a szerb nyelvet, sőt előnynek tartja ezt a fajta kettősséget – „privát labirintus mindez, és én szívesen tévedek el benne”.

SZTElla

Könyvespolc a gyerekszobából

A könyvnek, amelyről most írok Nektek, minden porcikája varázslatos. Borítója légiés folyondárjaival átszótt és már a név is: Mildi, olyan ismeretlenül cseng.

Mildi, a lány, aki a Városban él, a haja hosszú, barna és amikor halk szavú édesanyja meghal, becsukja rossz kis házuk ajtaját, mely abban a percben összeroskad és semmivé lesz. Ő rálép az Útra és az Út beviszi őt a Rengetegbe, amelynek senki sem ismeri a mélyét, és még senki sem jött vissza, hogy meséljen róla.

A könyv írója, mintha egy álombéli világból jönne, sem az interneten, sem a nagykönyvekben, szinte sehol sem található az életéről bővebb leírás. Mintha elfeledték volna, csupán néhány

történetében, novellájában él tovább és persze az antikváriumok honlapjain a név és a dátum: Ifj. Gaál Mózes, Bp., 1894 - Bp., 1929. márc. 13.

Nincsenek valódi városnevek, nem tudjuk belehelyezni a helyszíneket sehová, ettől lesz igazán időtlen és aktuális minden hely és idő a történetben.

Mildi átvág a Rengetegen, ahogyan mi is átvágunk a nevek, arcok, helyszínek rengetegén. Találkozunk vágyakkal, melyek sóvárogva vezetnek valahová, mint Mildit a Szirmok szigetére, ahol a virágok a szívüket kapják, és ő is

bódultan beáll a sorba. Pedig neki már dobog a szíve selyemköntöse alatt, melyet még Csoszántól, a lepkecsászártól kapott. Ahol meghalt valaki utána...

Meghalt a bohó, mélabús lepkeherceg, akiben az utolsó reményt még felélesztette Mildi. De neki mennie kellett tovább, mert még várt rá az út a Rengetegben. Varázslatos mesekönyv, nemcsak kislányoknak.

Klojdi

Régi könyvek polca

Egy nemzedékeken átívelő történet, melynek kezdetén a 19. század végének magyarországi hétköznapijai tárnak elénk. Vidéki bálók, megyegyűlések hajszos urai és a nagyszobákban felejtett, unatkozó nagyszonyok ármányai színesítik az élettelen magyar tájat.

Egy feleség, aki különcséggel, macskazöld szemeivel és vörös hajával kivívja környezete ellen-szenvét... S a vélt boszorkány odavész egy tűzvészben. Férje, Jagor József majdnem beleőrül hiányába és elvonul a külvilágtól... Kisfia álmodozó kamasszá lesz, aki apja pénzen éli a többé-(inkább) kevésbé tehetséges festőcskék nagyzólo életét.

Aztán egy nap, minden családi botrány ellenére, a szélhámos fiú hazahozza feleségét, a feltörek-

vő kereskedőcsalád talpraesett Rozáliját. Amikor az idősebb Jagor József meglátja menyét, nehezen tudja dühét visszafogni, és úgy hiszi, a sors incselkedik vele, és az ördög műve mindez. Rozáli gyönyörű lány, vörös hajával és vidám, zöld macskaszemeivel beragyogja az egész Jagor házat és feldúlja az apa gyásztól és magánytól rideggé lett kis világát...

S mindezt a huszadik század második felében, egy kis Pest alatti lakásban meséli el egy boszorkányos szemű asszony, aki ott él, tizenhárom macskája társaságában és kártyavetésből egészíti ki nyugdíját, aki valamikor egy nagy nevű férfi karján jelent meg a lóversenyteri kilátón, az Operaházban, és egészen idáig őrizte titkait a régi, nagy kék borította falak között.

Varga Katalin (aki egyébként a Mosó Masa mosodája és még számos gyermekkönyv írója) apró-

lékos, mégis izgalmas részletességgel írja meg a Jagorok történetét, egészen az 1960-as évekig bezárólag.

Egy szerencsétlen szerelem, minden korkülönbség és akadály

Zenés mesejáték, nem csak gyerekeknek

2009. november 19-én mutatták be a Szegedi Nemzeti Színház Kisszínházában Az aranyszőrű bárány című mesejátékot.

Nagy szerencsémre egyik kedves ismerősöm is játszott a darabban és meginvitált a premier előtti főpróbára. Kicsit késve érkeztem a Kisszínházhoz, ahol már gyerekek kigyózó sora állt, természetesen csillogó szemekkel. Helyünket elfoglalva, mi csak egyedül, de voltak olyan kisebbek, akik ketten egy széken, kéz a kézben várták, vártuk a függöny felgördülését. A fotósok és az újságírók is felkészültek, kezdődhetett a darab.

Jékely Zoltán alkotását Sándor János rendezésében állították színpadra, többek között Borovics Tamás, Flórián Antal, Csorba Kata szereplésével.

A darab a jól ismert Mátyás király és az igazmondó juhász történetére épül, ám jelen esetben főleg a szerelmi szál van kihangsúlyozva, ami a juhász és Burkus király leánya közt alakul ki.

A kezdőjelenetben Burkus király udvarát láthattuk, hiszen lányának keres megfelelő férjét, tipikusan furfangos kérdéseket feltéve teszti a jelölteket. Fogásba ejti Mátyás egyik emberét is, akiért követet küld a magyar király, ám nem jár sikerrel. Burkus király (Flórián Antal) meglátogatja Mátyást (Borovics Tamás) és tudomást szerez aranyszőrű bárányáról. Hűséges juhász (Poroszlav Kristóf) őrzi a jószágot, egyetlen kísértésként Kunigunda (Csorba Kata), a külföldi hercegnő jelenik meg a színen. Természetesen első pillantásra szerelem, majd kibontakozik szépen a bonyodalom is. Burkus király kihasználva a helyzetet, megpróbálja rávenni lányát,

hogy csábítsa el a juhászt és szerezzé meg a különleges bárányt. Az elkényeztetett és önző királylány már-már a juhász vesztét okozza, ám Kunigunda jellemfejlődése és szerelme megakadályozza a bukást.

A legviccesebb jelenetek az udvari bolond (Járai Máté) és menyasszonya, Csuporka (Márkus Melinda) szerepéhez kapcsolható, ami helyzet- és jellemkomikumokban is megmutatkozik, ők oldják meg a végső problémát is, összehorionálják az ifjú párt, visszaszerzik a bárányt.

A díszlet, a színpadi elrendezés és a kellékek is korhűen ábrázolták a történet helyszínét.

A gyermekeknek kicsit hosszadalmas lehetett a darab, hiszen a két felvonás egy-egy órája igénybe vette a türeklépességüket, de a felvonások közti szünet elegendőnek bizonyult a bennük összegyűlt energia levezetésére.

A táncos és zenei betétek megfelelő módon vitték előre a cselekményt, színessé, a gyermekek számára még kedvesebbé és élvezhetőbbé tették a darabot.

Meglepődve fogadtam, hogy néha a gyermekek számára nem nagyon érthető poénokat is bevettek, ezért is gondolom, hogy mindenképp élvezték a szülők is az előadást. Sőt nem egy szexuális utalást is tartalmazott, nem csak én láttam bele. J

A darab elég kemény kritikát kapott a helyi sajtótól, véleményem szerint mivel a gyerekközönség számára érthető tanulsággal zárul, a jó győzedelmeskedik, a rossz megkapja méltó büntetését, a darab tökéletes ellátta a feladatát.

És igenis ellenkezve a kritikákkal, a gyerekdarab a szívemhez nőtt, jó volt egy kicsit a mesék világába lépni, szolid naiv-

sággal beleélni magam, aki erre nem képes, egyértelmű, hogy nem fog neki tetszeni az előadás.

Ismerősömmel elbeszélgetve megkérdeztem tőle, hogy került ő a darabba és milyen volt a színház berkein belül tevékenykedni, mesélt egy kicsit a kulisszák mögötti életről is:

Zsuzsi statisztaként vett részt a darabban, az egyik kuktát alakította (jó megoldás, hogy ők se-gédkeztek a kellékeknél is). 2006 óta működik Szegeden a Kelemen László Alapítványi Szakközépiskola és mint hallgatók több darabban is szerepet kapnak, színpadi gyakorlat céljából. A színészekkel jó kapcsolatokat építettek ki, segítőkészek voltak. Nagy élményt jelentett a színésztanoncoknak, hogy a gyerekek nagy örömmel fogadták a darabot és nagy lehetőséget ad nekik a Nemzeti és a Kisszínház is, szárnyaik próbálgatásához.

Tóth Szabina Kitti

Internships all over Europe

I'm trying to serve you some delicious possibility wich can help you to find a better job, get better salary, go to bed with better experiences after good parties. This is the traineeship!

I asked 3 youngsters from Szeged. Anett Sóti used Erasmus traineeship; Adrienn Tóth went abroad by AIESEC and József Császár spent 6 weeks at the European Parliament. They are at the age of 21-22. Erasmus and EP traineeship is available in the EU, but the AIESEC also can be reached outside the EU.

Erasmus traineeship all over Europe; every day is a new surprise!

Anett (22) is just making her final thesis on the effect of falling down the iron curtain in '89, and looking for some possibilities for continuing her master studies abroad or doing an European Voluntary Service (EVS – by the European Commission). Her 3 month traineeship in Berlin was the 2nd time she used Erasmus: she spent a half a year there before. She became an abroad – addict.

She had a traineeship at the Hungarian Cultural Institute – Collegium Hungaricum in Berlin. There were 3 other trainees in the same time. "I think it's worth to check if there is anybody else who wants to be a trainee besides you. The trainees at the Institute – a German, a Hungarian – German and an American girl – became my friends by the end of the summer!" It gave her insight to the others' culture, but mainly to the German -

Hungarian common culture. Every Erasmus trainee has a mentor. The aim of the Hungarian Cultural Institute is to make the Hungarian culture more known, and more popular. "This is a noble and good aim." – said Anett.

She helped at literature, musical and fashion projects. This Hungarian Cultural House organizes a lot of interesting and crazy events and performances. It sometimes mixes the movies with the DJ-s to show the contemporary culture.

Little things could be challenging at a foreign workplace. When she picked up the phone at the reception she didn't even know what language they will speak: English, German or Hungarian. Some people wanted to buy a CD from a famous Hungarian singer, and another time a laughing boy wanted to divorce from his Hungarian boyfriend, and he needed an interpreter!

It's not the same if you go abroad to study or to work! "I used the language as a tool of understanding.

It was nice to get to know the others' corporate culture. I got a feedback that it's nice to work with me. Every problem, every day was a new surprise. I will continue as we are at the age of exploring, and experience.

The trainee program's name is Erasmus trainee program. If you are at the end of your studies you have to apply at your university. Find an organization you want to work for, it can be business orientated too. It's possible to get a traineeship from 3 to 6 months, with some

financial support witch is different country by country. This year the Hungarian monthly support was in average 380 Euro. According to the Budapest German embassy 647 Euro is enough to live in Berlin per month.

AIESEC traineeship – get used to work, and play basketball to keep fit!

Adrienn (21) is after her 3 years of business studies and a compulsory traineeship in Lithuania. As an aiesecer (youngsters who are the members of this international organization) it was obvious for her to use its possibilities.

She worked at a logistics company in Kaunas, first she had to deal with the Hungarian market, then as she did her job well she got the Slovenian market. Adrienn had to do environmental analyses to her employee. She will do her final thesis on the differences in corporate culture between Hungary and Lithuania. "People there are more rigid, it's hard to get closer to them. But from my overall point of view the whole corporate culture is more relaxed than the Hungarian one. At my workplace there were many girls and boys around 25, they were nice, tall, and playing basketball – this might be the secret of beauty."

One of the best side effects of AIESEC is that you are prepared to travel, and you are welcome when you arrive. "A nice buddy – we say the mentor this way- takes care of you. Both the Lithuanians and the international trainee company were very nice!" They still keep contact, due to the nice facebook.

The university is freedom, the work is responsibility. This is the first idea what Adrienn told

me when I asked her about what she learned during her stay. "It is a responsibility to make talks. Actually I got a feedback, that I do it well." She also developed in her problem solving and her language skills. Besides the nice parties she experienced how living far from home is. "I had to find out what my needs are, and how to supply it!"

The association which helps you to find a traineeship is AIESEC. You have to be a Short Term Member to search in their database. It costs different amount of money from country to country. In Hungary that's 150 Euros, you have to pay 60 Euro in Romania, and 300 Euro in Austria. After some preparation trainings you can start your traineeship, which is paid! All the trainees get the 150% of the local minimal salary.

With this association you can find traineeship places worldwide, not just in Europe. And if you like the AIESEC spirit you could join them as a

Long Term Member. AIESEC is everywhere, just google it!

Be a trainee at the European Parliament; listen to classical music at the metro stations!

I met Józsi (21) after he gave an English lesson to his mates and before a bookkeeping class. He is still busy. He spent 6 weeks in Brussels instead of the official 4. From April to May 2009 he worked for one of the Hungarian departments, with other 25 trainees. "I was the youngest, since there were many guys doing their first or second Masters degree. But I could compete with my translating skills, since I speak 4 languages!"

First his task was to guide the tourists, then to make transcripts and summaries for one of the Members of the European Parliament. "Once I had to organize a meeting with all the MEPs during just one morning! I learned a lot in organizing, and of course in everyday living." It was the first time for him to live alone, abroad for a longer period.

"The bad part is, that I didn't meet so many foreigners, because I had much tasks during the day. Besides the Hungarian group grow great!" As Józsi told it could contain Belgian beer-tour, watching the Champions League in the Parliament and fun.

Józsi liked Brussels, and he would like to go back. "The city is great, you can listen to classical music at the metro stations, after 9pm, the "strange people" come out. Generally the streets are tidy and people are diverse, and you can find your favorite places to go out easily.

The trainee program he used is named: Free Europe Program, connected to the European People's Party's Hungarian politics partner. It promises paid accommodation and travelling. The criteria are at least 3 finished university years, good language knowledge, being between the age of 21 and 33, with adaptability to the new environment.

Szabó Zsuzsa

Erasmus—ha többet szeretnél tudni

A következő cikkben szeretném bemutatni az Erasmus ösztöndíjat, ami egy nagyon jó lehetőség a külföldi tanulás szempontjából.

A cikk megírása előtt nagyon sokat hallottam az Erasmus-ról, de ismereteim sajnos hiányosak voltak. Február 2-án részt vettem egy tájékoztatón, ahol nagyon sok információt tudtam meg erről a programról. Ezeket, valamint a Mórás diákok tapasztalatait, élményeit szeretném megosztani Veletek.

Az Erasmus lehetővé teszi a hallgatók számára, hogy oktatási, nyelvi és kulturális tapasztalatokat szerezzenek egy másik európai országban. Ösztönzi a felsőoktatási intézmények közötti együttműködéseket, és célja, hogy magasan kvalifikált, nyitott gondolkodású és nemzetközileg tapasztalt szakemberek lépjenek ki a munkaerőpiacra. Cél, hogy 2020-ig az összes Európai hallgató 20%-a utazzon ki ezzel a lehetőséggel.

A tanulmányok alatt mindenki csak egyszer veheti igénybe, de az Erasmus szakmai gyakorlatot az is igénybe veheti, aki már volt tanulmányi ösztöndíjas.

Aktív hallgatói jogviszony szükséges hozzá, aminek a program alatt is élnie kell. Az ösztöndíj hossza minimum: 3 hónap, maximum: 8 hónap lehet.

Pályázati feltételek:

Rövid önéletrajz és motivációs levél írása. Nyelvtudást igazoló dokumentumok. A kiutazás feltétele a két lezárt félév, vagyis az elsősök is jelentkezhetnek az ösztöndíjra. Bővebb információ a www.u-szeged.hu/erasmus/ honlapon! A rendszeres jelentkezési időszak már lejárt, de március vége felé meg szokták hirdetni a pótlejelentkezést.

Miért ne választanánk a cseh szakot?

Sokan azt sem tudják, hogy ilyen létezik, akik meg tudják, nem értik, miért választja bárki is. Én, mint cseh szakos, azt nem értem, miért nem választja szinte senki a szláv nyelv szakokat.

Magyarország szláv ajkú országokkal van körül véve, elég, ha csak a szomszéd országokat nézzük. 7 szomszédos országból 5 szláv anyanyelvű.

Elég nagy hányada a nyelv szakosoknak azért választja ezt az irányt, mert jó megélhetést remél. Tőlem mindenki azt kérdezi, mihez kezdjek majd a cseh nyelvvel? Pedig a szláv nyelvekre is van kereslet. Természetesen az orosz nyelv vezet, de a cseh sincs sokkal lemaradva tőle. Csehül nagyon kevesen tudnak Magyarországon, ugyanakkor egyre több lehetőség van hasznosítani ezt a nyelvtudást is. Előnyösebb persze ezt angol, német vagy más nagyobb, fontosabb ország nyelvvel megfejezni. De nem hinném, hogy ez nagy gondot okozna bárkinek, aki nyelv szakra jön. Hi-

szén, ha mást nem is nézünk, a (btk-s) diploma megszerzéséhez több nyelvvizsga is szükséges, tehát eleve muszáj más nyelvvel is foglalkozni.

Ami a szláv nyelveket illeti: nehezek ugyan, de ha az ember már egyet tud, kevés választja el attól, hogy bármelyik másikat könnyűszerrel elsajátítsa.

Aki külföldi munkavégzést tervez, szintén nem jár rosszul egy szláv nyelvvel. Akár abban az országban, akár más országban képzelet el elkövetkező éveit, mindenképp hasznos lehet egy szláv nyelv tudása.

És ha nem nézzük az anyagi oldalát? Ki gondol ma arra, milyen fantasztikus kultúrája van a szláv országoknak és arra, mennyi minden közös van Magyarországon és sok környező szláv országban? Próbáljuk meg félretenni a múltban (és sajnos jelenben) szerzett sérelmeinket (amiknek nyilván rengeteg cikket szentelhetnénk) és lássuk meg azt, ami szép, jó, maradandó! Annyit nyerhetnénk, ha ahelyett, hogy marakodunk velük, megismerkedünk végre ezekkel a nemzetekkel (persze ez fordítva is illik: annyit nyerhetnénk, ha ahelyett, hogy valós és nem valós sérelmeikért vesznek revánst, megismerkednénk a magyar nemzettel, kultúrával!)

Annyira érdekes hagyományaik, annyi sok élvezhető, magas szintű alkotásuk, olyan fantasztikus gasztronómiájuk van ezeknek az országoknak! Persze van itt még egy nagy probléma. Hogy ez nem igazán érdekel senkit, mindenkit a „Nyugat” vonz és észre sem veszi, mi mindent találhat a szomszédban! Hahó! Egy karnyújtásnyira hihetetlenül értékes, magas szintű irodalom, képzőművészet, film, tánc, zene található!

Milyen nemzetiségű az egyik legismertebb és legkedveltebb kortárs író, Hrabal? Cseh! Hol készítik a világ legjobb sörét? Csehországban! Mindenkinék

hallania kellett már a csehszlovák filmművészetről! Vannak olyan szép tájak, látványosságok, történelmi érdekességek ezekben az országokban is, mint bárhol másutt! Gondoljatok a nagy városokra, Prágára, Krakkóra, vagy a világörökség részének nyilvánított Český Krumlov történelmi városközpontjára.

És mi a helyzet magukkal a szláv emberekkel? Itt kifejezetten a cseheket említeném, mert róluk tudok saját tapasztalataim alapján nyilatkozni (bár a lengyelekről is, oroszokról is sok jót hallottam már). Azt kell mondanom, hogy egyik nemzetiség tagjaival sem éreztem még olyan jól magam együtt, mint a csehekkel. (Sőt! Németek körében például kifejezetten rossz tapasztalatokat szereztem, a franciákkal meg sosem értettük meg egymást igazán.) Ilyen nyitott, készséges, vidám nemzettel, mint a cseh, én még nem találkoztam. Csak jót tudok mondani róluk.

Egy szó, mint száz, cseh (vagy bármely más szláv) nyelvet tanulni, a kultúrájukat megismerni, az országukat felfedezni nagy lehetőség! És éljünk vele, ha már egyszer lehet!

Heltai Sára

kistérség ősi szakmáinak ma élő jeles mesterei segítségével, vásári hangulatot varázsolva a Megyeháza aulájába. A Somogyi Könyvtárban január 22-én nyílt kiállítás „Tanuljunk egymástól, hogy minél jobban taníthassunk címmel”. A tárlat az oktatás történetét és a pedagógia díjait veszi sorba.

Pécs Hiller István oktatási és kulturális miniszter kiténtetésben részesítette azokat az intézményvezetőket, művészeket és pedagógusokat, akik kiemelkedő tevékenységet folytatnak Pécs kulturális életében. A díjátadót hangverseny követte, melyen Beethoven Hármaversenye hangzott el a Pécs2010 Európa Kulturális Fővárosa program nagykövete, a Pannon Filharmonikusok előadásában. Az ünnepi műsorban közreműködött Jandó Jenő zongora-

művész, Kelemen Barnabás hegedűművész, valamint Várdai István csellóművész. Az emléknapon nyitották meg a városban szliveni Képzőművészeti Galéria Keresztény művészet című ikongyűjteményét feltáró kiállítást is a Cella

Septichora Látogatóközpontban.

Szatomárcsekén, abban a faluban, ahol Kölcsey befejezte a Himnuszt az ünneplést a református templomban tartották, ahol Jankovics Marcell filmrendező emlékbeszédet tartott, Csik Sándor színművész elszavalta a Himnuszt, majd a mátészalkai zenebarátok kórusa énekelt.

Budapesten a Bárka Színházban a nemrég elhunyt Cseh Tamásra emlékeztek. Az évfordulón kiállítás nyílt a művész festményeiből, rajzaiból. Az Uránia moziban ingyenes vetítésekkel várták 22-e délutántól másnap reggelig a közönséget. A Polgárok Házában Benedek Elek, a híres mesemondó, lapszerkesztő, közéleti személyiség előtt tisztelegnek verses esttel születése - tavaly ünnepelt - 150. évfordulója alkalmából.

A Duna Televízió a magyar kultúra napján indítja útjára új sorozatát, amely a magyar művészeti élet egykor tiltott zónájába kalauzolja a nézőket. Az Indexre téve című műsor stúdióbeszélések, filmbejátszások segítségével idézi fel a rendszerváltás előtt betiltott műalkotások és alkotóik sorsát, arra is keresve a választ, hogy ki lehet-e törölni a kulturális emlékezetből bizonyos darabokat.

Szücs Anita

Kankalin—a tavasz hírnöke

Egy-két hasznos tipp, hogyan őrizzük meg a kollégista fiúktól kapott virág szépségét.

Az élő kankalin levelei laza levlérózásban, a virágok a hosszú tőkocsány csúcsán, ernyőben állnak. Koratavasszal virágzik. Termése tok. Sötétbarna színű gyökértörzsén sárgás vagy világosszür-

ke járulékos gyökerek fejlődnek.

Ha ajándékba kaptuk virágzó kankalinunkat, először távolítsuk el a díszcsomagolást, mert egyébként a növény gyökerei rothadásnak indulhatnak.

Hűvös, 10-12 °C-os, világos, de közvetlen napsütéstől védett helyre tegyük. Minél hűvösebb és páradúsabb helyen van (60 %), annál hosszabban virágozhat. Előnyös számára az ablakköz. Levelei ne érjenek az erősen lehűlő külső ablaküveghez. Alulról öntözve, tartuk nyirkosan a földjét. Vízben nem állhat, mert a gyökerek rothadásnak indulhatnak, és végül az egész növény elpusztul. A leveleit és az ágait is óvjuk a víztől, mert ez is rohadást okozhat.

Esetleg tápoldatozhatunk is, de csak pár ezrelékes töménységű oldattal. Sajnos az otthonokra jellemző meleg, nagyon száraz levegőn hamar tönkremegy, különösen ismételt kiszáradáskor. Ezért legálább éjszakára kerüljön hűvösbe, ahol lehetőleg a páratartalom is magasabb.

A liszteskének is nevezett üvegházi molytetű károsíthatja leginkább. Túl hideg és nedves helyen esetleg a rothadás veszélyeztetheti.

Szabó Zsuzsa kollégista társunk kommunikáció és média szakon 3. éves, kereskedelem és marketing szakon 2. éves hallgató, ezzel a szakkal ment ki Franciaországba, Lyonba.

A középiskolában franciát tanult, és azért is választotta Franciaországot, hogy jobban megtanulja a nyelvet. Viszont az

oktatás nyelve az angol, a franciát mint idegen nyelvet is angolul tanulja. „Ha más nyelven tanulunk egy harmadik nyelvet, akkor jobban tudunk koncentrálni az ismeretlen nyelvtanra, és a jobban beszélt nyelv mankót ad ahhoz, hogy mit nem tudunk még az újabb nyelvben.”- jegyzi meg Zsuzsi.

Az egyik észrevétele, hogy a franciák nem igazán akarnak angolul beszélni. Ha megkérdez valakit franciául, hogy beszél-e angolul azt mondja, hogy nem. De ha látják a próbálkozást, akkor hajlandóak angolul válaszolni.

Zsuzsi szerint kint sokkal gyakorlatiasabb az oktatás. Öt órája van, 6-6 kreditesek, és egy alkalom 4 órán keresztül tart. Minden órán van csoportmunka, és a végén van elméleti vizsga is. Az órán résztvevő társaság nagyon nemzetközi, így a tanítás módjában is van különbség. Például az egyik órán a tanárnak el kellett mesélnie, hogy ki volt Krisztus - sok Távol keleti hallgató nem ismerte pontosan a történetét. Az oktatók velük egyenrangúként kezelik a hallgatókat, és lehet velük vitatkozni. Az egyetem nagyon hallgatóbarát,

vannak közösségi terek, számítógépterem, limitált ingyenes nyomtatás és 35 euróért bármilyen sportfoglalkozást ki lehet próbálni.

Egy szobát 250 – 550 euróért adnak ki, a kollégium 140 – 350 euróba kerül. Zsuzsinak sikerült megtalálnia a legolcsóbb kollégiumot, ezért mindenki nagyon irigylti őt. A szobák egy-egy asztal, mosdókagylóval, a bútorok régiiek. „Nem lehet összehasonlítani a Mórával, mert ott alaphoz társaságban vagy, ami nagyon jó. Itt pedig ki kell menni az ajtón, és be kell kopogni a másik szobába, ha társaságot szeretnél.” – meséli. Viszont lehet velük filmet nézni, sörözni az osztálytársakkal, és hajókon bulizni. A bulik is szolgáltatásnak minősülnek, a szolgáltatások külföldön drágák.

Lyon nagyon szép Zsuzsi elmondása szerint. Érdekes kipróbálni a Vélov - t, városi kölcsönözhető biciklit: bárhová elvisz, és nagyon sok bicikli sziget van a városban, ahova le lehet rakni a bringát ha már nem használjuk.

„Nagyon sokat gondoltam az Erasmusra a kiutazás előtt. Aggódtam, elképzelttem. Mikor megérkeztem megnyugodtam és nem éreztem magam egyedül egy pillanatig sem. Azt hisszük nehéz lesz, de nem az. Megy minden, mint a karikacsapás.” Zsuzsi új háztartást építget, érdekes órái vannak, sportolni jár, blogol, új embereket ismer meg, franciául tanul, plakátokat keres a városban, és élvezzi.

„Olyan ez, mint egy kis nyaralás, eddig elfoglalt voltam 2 szakkal, és a munkámmal. Most egy szakon tanulok és pihenek.”

Mátéffy Attila altajisztika és néprajz szakos hallgató. Egy évig tanulta a török nyelvet mielőtt kiutazott volna Törökországba.

„Általában angolul folyik az oktatás, de szerencsém volt,

mert nekem törökül volt.”- mondja Attila. Más a képzés más az oktatási rendszer, mint a magyar. Az ottani diákokkal együtt tanulhatott, ami nagyon jó volt, mert nagyon segítőkészek, rugalmasak. A tanárok szerencsére nem buktattak meg senkit.

Kollégiumban lakott, ahova nehéz volt bekerülnie, és sokkal drágább és rosszabb körülmények között lakott, mint itthon. Nyelvtanulását leginkább segítette, hogy könyvet fordított magyarra. A külföldiekkel való kapcsolatok kialakítása életre szóló élményt nyújtott neki és a mai napig tartja a kintiekkel a kapcsolatot.

„Szerintem a legnagyobb probléma, hogy nem élnek az ösztöndíjjal a diákok. Lusták, félnek és nincsenek ambícióik. Sokan azért is nem próbálják meg, mert az itteni tanulmányokat nem akarják megszakítani.” Akaraterővel és kitartással mindent meg lehet csinálni!

Kotik Gábor francia - orosz szakon 5. éves, és Hungarológia speciális képzésen is tanul. 2008 szeptemberétől 2009 januárjáig Oroszországba, Moszkvába ment tanulmányi ösztöndíjjal. Vonattal utazott ki, mert sokkal olcsóbb volt, mint más közlekedési eszköz. Az utazása 2 napig tartott.

A kollégiumban 5 magyar diákkal lakott egy szobában. „Sajnos csótányokkal is találkoztam a koliban”- mondta Gábor. Az óráit nem tudta itthon elfogadtatni, de részt vett rajtuk. Az országismeret, nyelvgyakorlat órákat érdekesnek, hasznosnak tartotta. „A tanárim konzervatívok voltak, és az egyik alkalommal, amikor nem jelentem meg az órán be kellett számolnom a tanáromnak, hogy miért nem voltam jelen.” Ez számomra érdekes volt, mivel Magyarországon ez nem így van.”

Az orosz emberek nagyon sokat utaznak, 4 órát is napon-

ta, de szerencsére a metró nagy segítséget jelent számukra. Röviddek a nappalok, már 3-4 óra körül besötétedik, ezért az embereknek munka után nem sok idejük marad szórakozásra. Moszkvában népszerű a Harmonika-, Földrajzi-, Tálcafestő Múzeumok, és a belépőjegyek ára 400Ft körül van. Az Ural hegységbe 2 nap alatt jutott el vonattal, ami 4000km és „csak” 16000Ft-ba került.

A városban nagyon fontos a katonaság, rendőrség. Minden utcákon találkozhatunk velük. Jellemző, hogy Moszkvában, Szentpéterváron módosabbak az emberek, mint a többi területen.

Az öltözködésre mindenki nagyon odafigyel. A boltban megfigyelhetőek a nagy árkülönbségek a termékek között. Sajnos kevés helyen lehet kártyá-

val fizetni. Különleges ételeik: céklaleves, hajdina, húsleves sárgaborsóval, halak, rákok mindegyike különféle módon elkészítve.

A vonatjegyek átváltozása megfigyelhető. Előre kiszámított periódusok vannak, hogy mikor mennyivel változik majd a vonatjegy ára. A vonatok tiszták, kényelmesek, hálókocsival felszerelték.

„Fontos volt számomra, a hétköznapi emberekkel való beszélgetés, és az is, hogy ne egy tipikus helyre utazzak és ezért választottam Oroszországot.” („Oroszországban az is tilos, ami szabad” ez az idézet azt jelenti, hogy minden lépését ellenőrzik az embereknek.)

Megéri bepakolni a bőröndbe és világot látni! De lényeges az alapos utánajárás, és a

megfelelő ország kiválasztása, mert ez egy kihagyhatatlan lehetőség. Remélem a cikk elolvasása után kedvet kaptok hozzá, hogy minden lépését ellenőrzik az embereknek.)

Mészáros Gabriella

Természetes módszerekkel a tavaszi fáradtság ellen

Természetes módszerekkel a tavaszi fáradtság ellen

A természetgyógyászati módszerek a népi gyógymódokból alakultak ki, megtartva azokat a módszereket, amelyek hasznosak, elvetve azokat, amik károsak. A hagyományos gyógyításnak gyakran használt eszköze a böjt. A keresztény vallási szabályok is előírják a húsvétot megelőző 40 napra a böjtöt, ami ebben a formában főként hús nélküli étrendet jelent.

A hideg téli hónapokban szervezetünk kívánja a magas zsírtartalmú, nehéz ételeket. Ebben az időszakban keveset tartózkodunk a szabadban, akkor is jól felöltözve. Időnk nagy részét jól fűtött szobákban töltjük, szervezetünk nem tudja elégetni a plusz kalóriákat. Így nem csoda, ha a téli hónapok elteltével néhány kg-mal súlyosabbak leszünk. Ám emellett más folyamatok is lezajlanak. A kevés

mozgás, kevés természetes fény hatására életfolyamataink lelassulnak, méregtelenítésünk nem működik elég hatékonyan, testszövetekben salakanyagok rakódnak le, fáradékonyak és rosszkedvűek leszünk. Vagyis elér bennünket a tavaszi fáradtság. Jelentősen csökkenhet védekező képességünk, megfázás, légúti betegségek fertőzések léphetnek fel.

Ne hagyjuk magunkat! **Vágjunk bele egy fiatalító, frissítő kúrába!** A kúra célja, hogy méregtelenítsük szervezetünket a kiválasztó rendszerek aktiválásával. Az emberi test több szerve is végez salakanyag eltávolítást: az emésztőszervek, a vesék, a légző rendszer, és a bőr. Támogassuk ezen szervek munkáját, és néhány hét múlva tapasztalhatjuk, hogy fáradékonyságunk elmúlt, üdőbbek, szebbek vagyunk, és a hangulatunk is javul.

MÉREGTELENÍTŐ TIPPEK

1. Alakítsuk át étrendünket!

Minél kevesebb húsfélét, és zsíros ételt fogyasszunk, helyette hetente 1-2 alkalommal iktassunk az étrendbe halételeket. A hal húzában található telítetlen zsírsavak jótékonyan csökkentik a koleszterinszintet, továbbá a hal feldolgozása jóval kevesebb terhet ró a szervezetre. A halat grillezve, párolva, vagy fóliában készítjük el az olajban sütés helyett.

A fehér kenyeret és a cukrászsüteményeket váltsa fel a barna színű, teljes kiőrlésű gabonából készült kenyér, péksütemény.

Új ízeket ismerhetünk meg, változatos szendvicseket készíthetünk segítségükkel, ráadásul magas rosttartalmuk szinte kisöpri a belek falára tapadt salakanyagokat. Zöldségek, gyümölcsök bőven szerepeljenek étlapunkon! Primőr ter-

méket inkább csak színesítésnek válasszunk, részesítsük előnyben az évszak ételeit, amik magas ásványi anyag tartalommal rendelkeznek. Ilyenek a káposzta, kelkáposzta, savanyú káposzta, cékla, sütőtök, retek, alma, aszalt gyümölcsök.

Ha édességre vágyunk, együnk csokoládé helyett fügét datolyát, néhány szem mazsolát dióval, mogyoróval, mandulával, vagy egy kis szelet mézes kenyeret. Minél kevesebb sót használjunk, és változatosan fűszerezünk! Kóstoljunk meg új fűszereket: rozmaring, vassfű, borsikafű, szerecsendió, kakukkfű, kapor, lestyán, majoránna, szurokfű, bazsalikom! Együnk csírázó növényeket! Csíráztassunk otthon különböző biomagokat, és szórjuk a csírákat szendvicsekre, salátába. A csíráknak rendkívül magas a természetes vitamin- és a nyomelemtartalma. Pótolják a szervezetünk számára fontos anyagokat.

2. Fogyasszunk 2-3 hétig minden nap 1 pohár gyógyteát!

Kedvünk szerint válogathatunk a következő fajtákból. A teák között van vértisztító, epe- és májműködést serkentő, vízajtó hatású. Készítsünk keveréket 3-4 fajta teából. Egy evőkanálnyi teaűvet forrázzunk le 3 dl vízzel, édesítés nélkül, reggel éhgyomorra fo-

gyasszunk el!

3. Töltsünk a szabadban legalább fél órát naponta!

Végezzünk néhány karkörzést, szívjuk be mélyen a friss levegőt.

4. Minden nap fogyasszunk el minimum 1,5-2 liter folyadékot!

Ásványvizet, gyógyteát, cikóriakávét. Ahhoz, hogy vesénk jól tudjon dolgozni, szüksége van erre a folyadékmennyiségre. Kóstoljunk meg a kombucha teából készült frissítő italokat. Már napi néhány pohár elfogyasztása is érezhető változásokat hoz. A kombucha tea segít az egészséges bélflóra kialakításában, ezzel hozzájárul az ásványi anyagok vitaminok felszívódásához, ráadásul frissíti a gondolkodást is.

5. Dolgoztassuk meg bőrünket!

Zuhanyozás közben dörzsöljük le magunkat loofa szivaccsal, vagy mosdókesztyűvel. Így leradírozzuk az elhalt hámsejteket, élénkítjük a bőr vérkeringését, gyorsítjuk a salakanyagok eltávolítását. Fürdés után krémezzük be testünket jó minőségű testápolóval, és néhány nap múlva tapasztalhatjuk, hogy bőrünk rózsásabb, selymesebb.

6. Akinek lehetősége van rá masszírozassa magát heti 1-2 alkalommal.

A masszázs élénkíti az anyagcsere-folyamatokat, gyorsítja a mérgeanyagok kiválasztását. Jó hatású a talpmasszázs, ahol a kezelés közben szervezetünk általános állapotáról is képet kaphatunk. Otthon is masszírozhatjuk a talpunkat egy kemény gumilabda, vagy egy kisebb fa henger, pl. egy rövidre vágott söprűnyél segítségével. Napi 4-5 perc masszírozás már érezhető eredményeket hoz.

Ízelítőnek íme két zamatos saláta recept:

Savanyú káposztából

Apróra vágunk fél kiló savanyú káposztát, közé szeletelünk egy nagy fej vöröshagymát, és két gerezd fokhagymát. 3 nagyobb, hégában főtt krumplit megtisztítunk, és karikára vágunk. Az egészet lazán összekeverjük, és 2 evőkanál hidegen sajtolt olajat öntünk rá. Önálló vacsora étel 3-4 személynek.

Nyers cékla saláta

Egy kisebb meghámozott céklát és egy almát nagylyukú reszelőn lereszelünk. Megszórjuk durvára vágott dióval, vagy szezámmaggal.

Magyar Kultúra Napja 2010—mivel ünnepeltünk?

A magyar kultúra napja nem tartozik a piros betűs ünnepeink közé, ám mégis nemezebb, mint a naptárban szereplő többi emléknap.

A naptárat nézegetve látom, hogy ma már csak annak nincs külön emléknapja, aminek nem akart tartani. Található kiemelt nap a rejtvényfejtőknek, a feltalálóknak, a tiszta élővilágnak, a biztonságos

internetnek, a méheknek, a szellemi tulajdonnak. Január 22-e feladata, hogy emlékeztesse a magyarokat azokra a tárgyi és szellemi értékekre, melyeket méltán érezhetünk magunkénak.

E dátum napján 1823-ban fejezte be Kölcsey Ferenc a Himnuszot. Ennek apropójából ünnepeünk 1989. január 22-e óta. 2010-ben ez az évforduló azért is érdekes lehet, hiszen idén Európa kulturális fővárosa Pécs (Essen és Isztambul

mellett). Vegyük sorra a teljesség igénye nélkül, hogy 2010-ben mivel emlékeztünk a magyar kultúrára.

Szeged városa a magyar kultúra napját egy négynapos rendezvénysorozattal ünnepelte, melyben szerepet kapott egy hungaricum konferencia, egy jótékonyági est és egy díjátadó is, amelynek kísérőprogramjaként három napon át tartott egy kiállítás és egy bemutató a szegedi